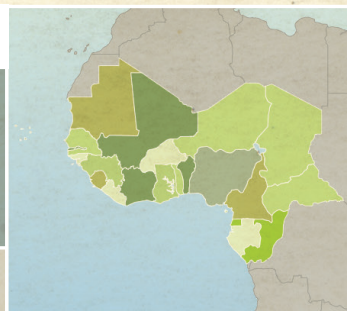

Børnenes missionshistorier

A D V E N T I S T
MISSION

Den Vestafrikanske Division

adventistmission.org

INDHOLD

- 3 Til lederne i børnebibelklubben

Aktiviteter

- 4 Spil for Gud
- 5 Afrikanske dragter
- 6 Bed med en elefant
- 7 Syng på susu og fulani
- 7 Madopskrifter fra Afrika

Missionshistorier

- 11 Bønnen, der blev hørt af en til (7. oktober)
- 13 Den trofaste Eli-Ann (14. oktober)
- 15 Mors ar (21. oktober)
- 17 Be to Be og mig (28. oktober)
- 19 Et barn skal lede dem (4. november)
- 31 Dorcas deler sin tro (11. november)
- 33 Vores store nye skole (18. november)
- 35 Fortæl flere om Jesus (25. november)
- 37 En dag fuld af rædsel (2. december)
- 39 Joshuas problem i skolen (9. december)
- 41 Theodor, den lille missionær (16. december)
- 43 Jean Pauls glæde (23. december)
- 45 Basiles opdagelse (30. december)

Opgavesider midt i hæftet til at kopiere

- 21 Billede af et marked
- 22 Billede af en hytte og mennesker
- 23 Palmer
- 24 Flag
- 26 På tur i Afrika. Find de vilde dyr, find mad, lande og landskaber
- 27 Afrika safari. Kan du finde dyrene fra Afrika?
- 28 Farveark, næsehorn
- 29 Hjælp aben med at finde sin fætter
- 30 Et dyr, der kravler på maven

Til lederne i børnebibelklubben

I dette kvartal skal vi høre historier fra Den Vestafrikanske Division. Følgende lande hører til denne division: Benin, Burkina Faso, Kap Verde, Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Tchad, Elfenbenskysten, Guinea, Gabon, Ghana, Guinea-Bissau, Mali, Mauritius, Niger, Nigeria, Congo, Gambia, Liberia, Senegal, Sierra Leone og Togo. Der bor mere end 472 millioner mennesker i denne division, og der er 889.196 adventister. Det er 1 adventist ud af 531 mennesker.

Lav en missionsscene af en afrikansk by eller landsby

Lav et marked med mange små boder, hvor der sælges frisk frugt, grøntsager, sko, tøj og måske reservedele til biler. Se billedet af et marked til at farvelægge på side 21. Du finder også en afrikansk hytte og mennesker midt i bladet. Farvelæg billederne, klip ud og lim dem på dit vægbillede.

Husene i byen bygges tit af mursten lavet af slagger. Taget er for det meste et bliktag. I landsbyerne bygger man mest med mursten lavet af tørret mudder, eller en hytte lavet af grene, der tætnes med mudder. Taget laves af strå. Det tætnes med mudder, eller taget laves af blik. Tegn alt dette på et stort stykke papir (eller pap) som hænges op på væggen.

Du kan også have hytter og boder stående på et bord foran dit vægbillede. Lad børnene, der kommer tidligt, hjælpe med at lave landsbyen. Find glansbilleder eller klistermærker af blomster, fugle og sommerfugle og sæt dem på dit vægbillede. Lav hytterne af brunt karton. Gør hytterne mere spændene ved at "male" dem med sand tilsat flydende lim. Til taget kan du bruge tørt græs blandet med lim, så det ser mere realistisk ud. Placer plastikhøns, geder og køer i din landsby. Giv hønsene korn at spise. På dit vægbillede kan du tegne nogle palmer og buske. Find palmer til at farve midt i bladet. Måske har du vilde dyr lavet af træ, dem kan du sætte udenfor din landsby.

Kollekt

Optag kollekten i en kirke eller en afrikansk hytte. Mange bibelklubber har en kirke af plastik. Lav en hytte af en rund bøtte eller et rundt glas. Lav taget af pap og lav et hul i taget til pengene. Lim sand på hyttens vægge og tørret græs på taget.

Du kan også bruge en fin kurv. Bind noget spraglet stof på kurvens hank.

Lad børnene skiftes til at optage kollekten. Giv dem et broget tørklæde på hovedet og vikl et broget tørklæde om kroppen. Du kan finde billige tørklæder i genbrugsforretninger, hos Søstrene Grene og i Tiger-forretninger. Det er en god ide at gemme kollektbeholderne. De kan bruges en anden gang, når historierne handler om Afrika.

Farv flagene

Du finder dem midt i bladet, lige til at kopiere. Flagene kan hænges op som pynt i dit lokale.

Materiale på dansk

Hvert kvartal udgiver Adventistkirkens medieafdeling en udgave af Mission Spotlight fra Generalkonferencen med dansk tale. Her vises flotte videoklip fra de projekter, hvor penge fra den 13. sabbats kollekt går til. Videoklippen varer 3 til 5 minutter. Der er en lille tegnefilm for børn hvert kvartal. Desuden er der også et musikstykke. Se videoerne og hent dem på adventistplay.dk

Kom med på tur i Afrika

Brug farve- og opgavearkene midt i hæftet.

Spis mad fra Afrika

Afrikansk mad er anderledes, end det vi spiser i Danmark. Det meste af maden laves af majs, matoke bananer (madbananer), bønner og ris. Majskolberne spises rå, kogte eller ristede eller males til mel, som bruges til pandekager og brød. Normalt spises 2 eller 3 varme måltider om dagen. Brød og frugt udgør kun en lille del af en afrikaners kost.

Planlæg at spise afrikansk mad sammen med børnene engang i dette kvartal. Det kan også gøres som fællesspisning for hele menigheden. Se opskrifterne på de følgende sider. Sæt en seddel ved hver ret, hvor der står, hvad retten hedder, og hvilket land den kommer fra.

I Afrika laves der i næsten alle lande stadig mad over bål eller petroleumsblus. Ofte udgør køkkenet en lille del af hytten eller et overdækket område udenfor. Der findes mange gode afrikanske opskrifter.

SPIL FOR GUD

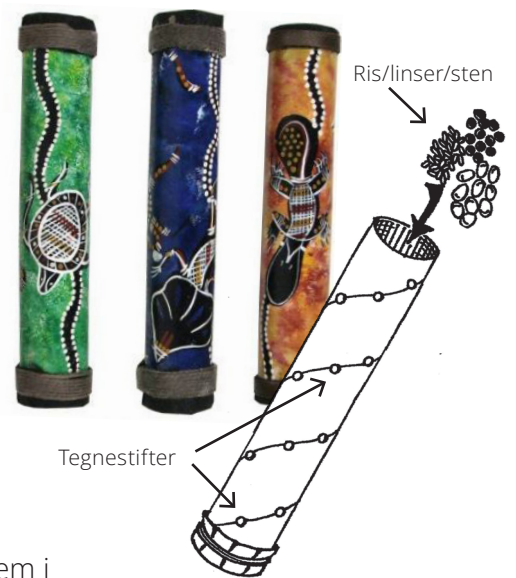
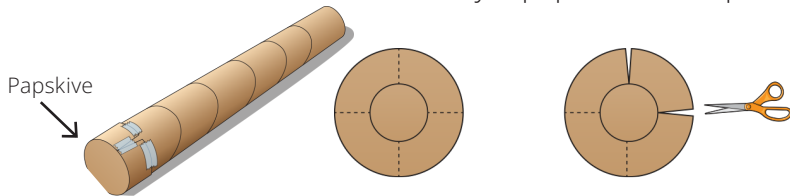
Mennesker fra alle kulturer holder af musik og laver musikinstrumenter med det, de har. I nogle kulturer slår man på udhulede træstammer. Rytmerne kan høres vidt omkring i junglen. Trommer er populære hos mange folkeslag og laves ofte af træ. Fløjter, rasler og strengeinstrumenter laves også tit af træ, dyreskind, eller hvad man har.

I dette kvartal kan I prøve at lave jeres egne instrumenter, og spille sammen som et lille orkester. Prøv at lave trommer og regnstokke med børnene. Bed dem om at komme en halv time før bibelklubben begynder. Hvis det bliver vanskeligt, så brug en søndag i kirken eller hjemme hos en af bibelklubblærerne. I kan gøre det til en rigtig hyggedag med fællesspisning, leg og tid til at lave instrumenter. Indbyd nogle af forældrene til at være med som hjælpere. Husk at tage billeder og giv hvert barn et dejligt minde om jeres bibelklub.

TROMMER: Trommer kan laves af næsten hvad som helst. Brug en lille papirkurv, en tom isbøtte eller en rund bøtte af metal. Sæt noget tyndt læder over toppen og fastgør det på siderne. Dekorér trommen med dyreskind, smukt stof eller mal den. Køb trommestikker, eller brug nogle stykker træ og beklæd spidserne med filt.

REGNSTOK: Til en regnstok skal du bruge: Et 30 cm langt paprør (fra en køkkenrulle). 2 cirkler af pap, der er 5-6 cm større end paprørets diameter. Lim. Tegnestifter. Elastikker. Ris, bønner eller små sten. Stof eller tykt papir til at lime på røret.

Før børnene kommer, klipper hjælperne papcirklerne og klipper dem i kanten, som vist herover. Klip også stof i passende størrelse, til at lime på røret. Vis børnene hvordan de skal sætte tegnestifterne i røret uden at bøje det. Luk den ene ende af røret med den ene papcirkel. Bøj enderne ned, lim dem fast og sæt en elastik på, til det er tørt. Hæld ca. ½ dl ris, linser eller små sten i røret. Luk den anden ende af røret. Når limen er tør, fjernes elastikkerne og man limer stof eller papir på røret. Lim flere lag stof eller papir på røret. Lad regnstokken tørre i nogle timer, før du bruger den.

Spil på regnstokken ved langsomt at vende den fra side til side, så de små sten, ris eller linser inde i røret rammer spidsen af tegnestifterne, så det kommer til at lyde som regnvej.

EN HVIRVLENDE TROMME: Sådanne trommer er meget populære i Afrika. Hvis du vil lave en, skal du bruge en rund æske af træ, et stykke rundt træ til håndtag, og 2 små runde træstykker, der sidder fast i et stykke snor. For at spille, holder du håndtaget mellem dine hænder og ruller frem og tilbage med hurtige bevægelser for at få trommen til at hvirvle rundt, så de små stykker træ slår på æsken.

AFRIKANSKE DRAGTER

Afrikanske dragter er lavet af let tøj og sidder løst på kroppen. En mand fra Ghana har en "herredragt" på. Køb 5-6 meter bomuldsstof, 180-190 cm bredt. Hvis du ikke kan få så bredt stof, så køb dobbelt længde (10-11 m), klip det over og sy de to halvdele sammen, så du får et bredt stykke på 5-6 meter, der er 180-190 cm bredt.

SÅDAN KLÆDER DU EN DRENG PÅ: Læg stoffet over den venstre skulder, endestykket skal nå helt ned til livet eller ned til knæene. Læg den lange del omkring hans ryg og under hans højre arm. Tag resten af stoffet over hans venstre skulder. På denne måde er hans venstre arm dækket af stoffet. Tag nu stoffet, der ligger over venstre arm, og saml det ved skulderen. Stoffet skal hænge løst, når man er færdig. De fleste mænd fastgør ikke stofenden, men holder den med deres hånd eller arm.

EN PIGEDRAGT: Kvinder bærer ofte fine broderede bluser, og et skørt, der passer i farverne. Hvis du ikke har en afrikansk bluse, så brug en pæn bluse med pufærmer.

SÅDAN KLÆDER DU EN PIGE PÅ: Læg stoffet omkring taljen og stik det ind i siden. Kvinderne har altid noget på hovedet. Det er et stykke stof, ca. 30 x 60 cm, der foldes og draperes om hovedet.

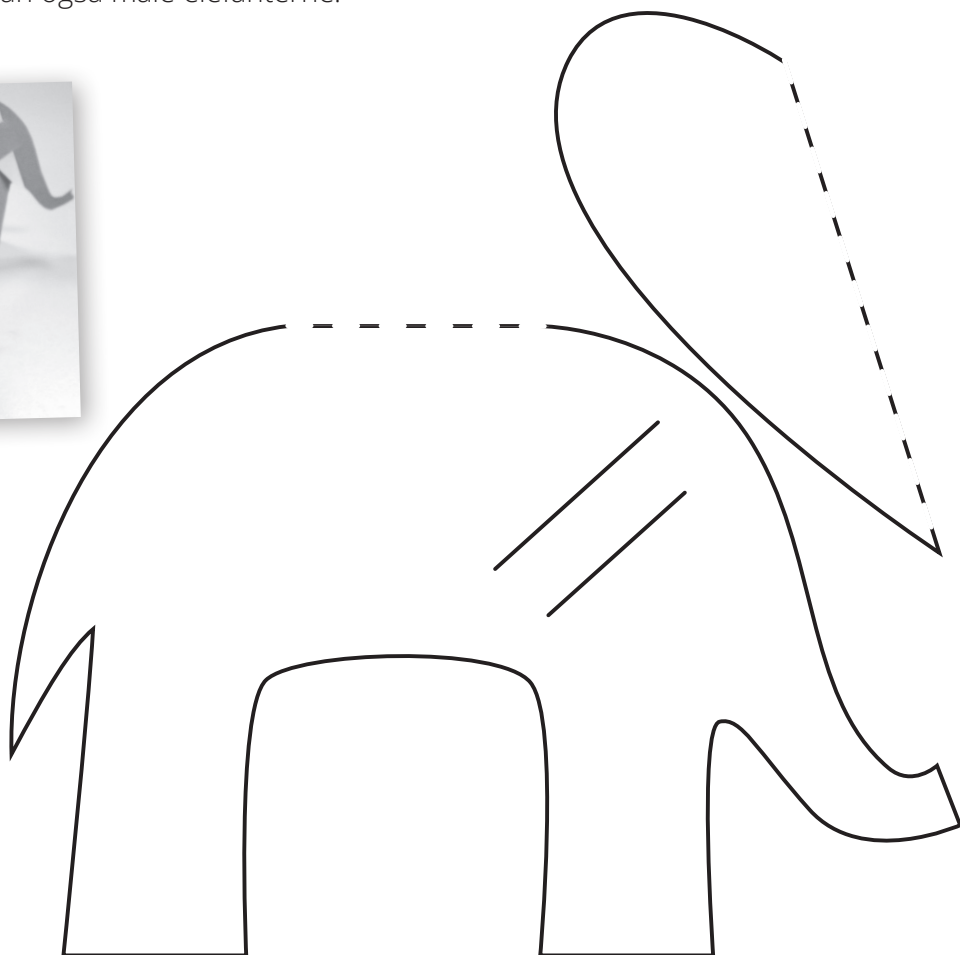
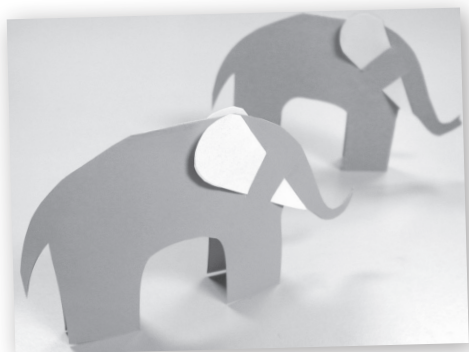
Bubu

En Afrikansk dragt, der hedder Bubu, er meget populær i hele Afrika og er let at lave. Mål barnet fra skulderen til nedenunder knæet. Gang dette mål med to, så har du den længde du behøver. Vælg et afrikansk mønster. Stoffet foldes på midten, og pres folden. Klip en cirkel i midten (i folden) til halsen. Bøj stoffet og sy kanten. Sy stoffet i begge sider, idet du begynder for nedenunder. Sy ikke de sidste 20 cm, her stikkes armene igennem, så dragten får ærmer.

Bed med en elefant

Man siger, at elefanter aldrig glemmer. Lav nogle meget enkle elefanter af pap, for at minde børnene om at bede for børnene i Afrika. Elefanterne kan stå og pynte i jeres lokale. Børnene kan lave to, hvis de gerne vil have en elefant med hjem. Til en elefant skal du bruge et stykke tykt karton, og et stykke i en anden farve, til ører og stødtænder. Lav nogle modeller af elefanten, som børnene kan tegne rundt om. Kartonen skal foldes. Folden er ryggen, som ikke må klippes over. Elefanten skal kunne stå, så man kan se den fra begge sider. Klip elefanten ud, skær hul på stregerne med en hobbykniv. Klip 2 hjerter i en anden farve og fold dem på midten. Lad børnene skrive inde i hjerterne, fx: Bed for børnene i Afrika, eller: Saml penge til børnene i Afrika. Sæt hjerterne på elefanten, så den får "ører og stødtænder". Børnene kan også male elefanterne.

LÆR EN SANG PÅ ET ANDET SPROG

Fransk er det officielle sprog i Guinea, men man taler også Fulani og Susu.

DANSK

Gud er så god
Gud er så god
Gud er så god
Han er så god mod mig

SUSU

Ee oh lah fahn
Ee oh lah fahn
Ee oh lah fahn
Ah lah fahn oom beh

FULANI

Dio mah noh moh eh
Dio mah noh moh eh
Dio mah noh moh eh
Hee moh moh eh fee ahn

MADOPSKRIFTER FRA AFRIKA

Pintobønner og kartofler til 8 personer

5 dl udblødte bønner	1 tsk salt
2 store kartofler	1 løg i tynde skiver
2 stilke bladselleri	4 spsk olie

Dæk bønnerne med vand og kog dem ved svag varme til de er møre. Tilsæt kartofler, skåret i tern, selleri og salt. Kog til kartoflerne er næsten færdige. Steg løgskiverne i olie ved svag varme. Bland løgene med det øvrige. Server over kogte ris.

Grøntsager i jordnøddesmør 8 personer

I Vestafrika bruger man palmeolie til denne ret. Det giver en speciel smag, men du kan bruge den olie, du synes om.

Jordnøddesovs:	1,5 liter vand
2 spsk olie	2 tsk timian
2 løg, hakkede	2 grønne chili, hakket
4 fed hvidløg, knust	2 terninger grøntsagsbouillon
90 g tomatpuré	1 tsk allehånde
6 spsk jordnøddesmør	salt

Kom olie, løg og hvidløg i en gryde og steg dem ved svag varme. Tilsæt tomatpuré og jordnøddesmør, bland det godt. Tilsæt vand, timian, chili, bouillonterninger, allehånde og salt. Bring gryden i kog og lad det småkoge uden låg i ca. 35 minutter.

Grøntsager:	350 g okra
4 gulerødder	1 rød peberfrugt
250 g hvidkål	2½ dl bouillon

Skær gulerødderne i tynde stænger. Skær hvidkålen i små både. Skær top og bund af okraen. Skær peberfrugten i skiver. Alle grøntsagerne kommes i en stor gryde, sammen med bouillon og koger, så grøntsagerne stadig er sprøde. Hæld vandet fra grøntsagerne. Hæld grøntsagerne i et fad, hæld jordnøddesovsen over og server straks.

Boller lavet af yamsrod til 6-8 personer

Yamsrod er en vigtig del af maden i Vestafrika. Den kan tilberedes på mange måder. Den afrikanske yamsrod er en cirkulær rod, der er op til 90 cm lang med hvidt kød og brun skræl. Når roden koges, minder den utrolig meget i smag og konsistens om vores kartofler. I denne opskrift kan man bruge kassava eller kartofler, i stedet for yamsrødder.

4 yamsrødder, kogte	2 tsk salt
1 stort løg, hakket	1 tsk peber
3 mellemstore tomater	2 æg piskede
80 ml jordnøddeolie	mel
2 tsk tørrede timian	olie til friturestegning

Mos yamsrødderne i en stor skål. Steg $\frac{1}{2}$ af tomaterne og $\frac{1}{2}$ af løgene i olie, til løgene er bløde. Tilsæt timian, salt og peber og bland det godt. Hæld denne blanding over yamsrødderne sammen med resten af tomaterne og løgene. Tilsæt de piskede æg og bland det godt. Strø lidt mel på bordet og hæld blandingen ud på bordet. Dyp dine hænder i lidt olie og lav små boller af blandingen. Steg bollerne i olie til de er gyldne, ca. 4-5 minutter.

Tag bollerne op og læg dem på sugende papir og server dem med det samme. Bollerne kan også bages i ovnen, så du undgår så meget fedt.

Egusi spinat og æg

Egusi er kerner fra meloner. Man kan bruge mandler i stedet for egusi.

2 kg frisk spinat	2 stykker frisk ingefær, skåret fint
250 g egusi, malet fint	3½ dl grøntsagsbouillon
12 spsk olie	2 røde chili, skåret fint
8 tomater uden skind, skåret i stykker	salt
2 løg, hakkede	12 æg
4 hvidløg knust	

Rul spinaten i små bundter og skær i små stykker. Læg spinaten i en gryde og dæk den med kogende vand. Lad spinaten dryppe af i en si. Pres med fingrene, for at klemme mere vand ud. Hæld egusien i en gryde, og tilsæt langsomt nok vand, så det bliver en tyk grød. Rør hele tiden i egusien. Løg, hvidløg, ingefær og tomater svitses i olien ved svag varme i 10 minutter. Tilsæt egusigrøden, bouillon, chili og salt, kog i 10 minutter. Tilsæt spinaten, kog i 15 minutter, mens du rører i gryden. Kog æggene, skær dem i halve. Læg æggene i bunden af et lavt fad. Hæld egusi-spinaten over æggene og server retten varm.

I stedet for kogte æg kan du lave en omelet, som du har smagt til med krydderier. Server skiver af omeletten sammen med egusi-spinaten.

Fufu

Fufu spises i store dele af Vestafrika og er en meget populær ret. Fufu laves ved at lægge kassava i vand natten over. Skallen pilles af og den hårde kerne skæres ud. Resten skæres i

stykker og koges i saltvand, til det er blødt. Så slår man på det, til det er blødt, så man kan lave en dej. Opskriften, du får her, er meget nemmere, og det smager næsten ens.

4 spsk (med top) kartoffelmospulver   5 dl vand

Kartoffelmospulver (eller flager) og halvdelen af vandet kommes i en gryde. Bland det, så det bliver en tyk grød. Koges ved svag varme, mens der hele tiden røres. Tilsæt langsomt mere vand, indtil konsistensen er tyk og klistret. Kog ved svag varme i 5 minutter. Form mosen til 6-8 boller. Spises kolde som de er, med salt, lidt smør eller salsa.

Bønnesuppe

175 g pintobønner	½-1 chili, udkernet og finthakket
1½ dl vand	1 liter grøntsagsbouillon
175-225 g snittede gulerødder	2 tomater, flået og finthakket
1 stort løg, finthakket	2 bladselleri, fintsnittet
2-3 fed hvidløg, knust	1 spsk hakkede koriander (valgfrit)

Læg bønnerne i blød i koldt vand natten over. Skyl dem og læg dem i en gryde med nyt vand. Bring vandet i kog og lad det bulderkoge i 10 minutter. Skru ned for varmen, læg låg på og lad det simre i 2 timer, eller indtil bønnerne er bløde. Tilsæt gulerødder, løg, hvidløg, chili og grøntsagsbouillon og bring det atter i kog. Læg låg på og lad det simre yderligere 30 minutter, indtil de er meget møre.

Tag halvdelen af bønnerne og grøntsagerne op sammen med lidt af kogevandet og pres det igennem en sigte eller kom det i en foodprocessor eller en blender. Hæld bønnepuréen tilbage i gryden og tilsæt tomater og bladselleri. Lad det simre i 10-15 minutter eller indtil bladsellerien er lige akkurat mør. Tilsæt eventuelt lidt mere grøntsagsbouillon eller vand. Smag suppen til og rør de hakkede koriander i, hvis du ønsker det. Server suppen straks.

Salat fra Ghana

Denne salat serveres ofte sammen med laks, men den smager også dejligt uden.

2 rødløg, skåret i tynde ringe	Vegekylling, skåret i små stykker
citronsaft, eller eddike, til marinade	100 g ærter
1 agurk	4 modne tomater, skåret i skiver
1 salathoved	1 avocado, skåret i skiver
125 ml sojamælk	4 kartofler, kogt og skåret i skiver
2½ dl mayonnaise	3 æg, hårdkogt, skåret i skiver
1 dåse hvide bønner i tomatsovs	

Mariner løgene i citronsaft eller eddike i 30 minutter. Skær agurken i skiver, skær salaten i små bidder. Bland mayonnaisen med sojamælken, til en dressing. Brug et stort fad eller en skål, og læg alle ingredienserne i fadet eller skålen. Pynt med lidt løg, æggeskiver og lidt salat. Dæk salaten med film og stil den i køleskabet i mindst en time, eller en hel nat. Serveres ved at skære et stykke salat, som om det var et stykke kage. Server nybagt brød eller flutes sammen med salaten.

Kokosris

4 spsk olie	2 tsk timian
1 stort løg, hakket	1 tsk blandet krydderi
4 spsk tomatpuré	2 grønne chili, skåret i skiver
1,25 l kokosmælk	7½ dl langkornet ris
4 gulerødder, skåret i skiver	Kokosmel
2 gule peberfrugter, hakket	

Kom olie og løg i en gryde, og lad det simre i 2 minutter. Tilsæt tomatpuré og kog det ved svag varme i 5 minutter. Tilsæt kokosmælk, bland det godt, og varm op til kogepunktet. Tilsæt gulerødder, peberfrugt, krydderi, chili og ris. Smag til med salt. Lad det koge ca. 20 minutter under låg, til risen har opsuget væden. Pynt med kokosmel og server.

Bagte bananer

I Afrika serveres bananer både som forret, hovedret og dessert. Her er en dessert.

4 store faste modne bananer	½ dl piskefløde
2 tsk limesaft	Knuste jordnødder, til pynt
2 tsk brun farin	

Læg bananerne med skræl på en bageplade og bag dem i ca. 20 minutter ved 175 grader, indtil skrællen bliver brun. Læg bananerne i et serveringsfad. Skær to snit på langs af bananerne og træk noget af skrællen af, så man kan se frugtkødet. Dryp limesaften over og drys med brunt sukker. Pynt hver banan med 1-2 spsk flødeskum og knuste jordnødder.

Stegte bananer

3½ dl mel	2½ dl mælk
3 spsk sukker	5-6 modne mosede bananer
¼ tsk stødt ingefær	2½ dl jordnødder (kan udelades)
½ tsk stødt kanel	Olie til stegning
2-3 æg	

Bland mel, sukker, ingefær, og kanel i en stor skål. Tilsæt æggene et ad gangen og pisk med elektrisk pisker. Mælken tilsættes langsomt. Pisk indtil dejen er glat og skinnende. Tilsæt de mose bananer og jordnødder. Lad dejen hvile 10-15 minutter. Opvarm olien i en gryde. Dejen kommes skefuld vis i olie. Vend efter 1-2 min. banan "fritterne" er færdige, når de er gyldenbrune. Læg dem på køkkenrulle, så de kan dryppe af. Drys dem med flormelis og spis med det samme.

Mangois

2½ dl piskefløde	2 tsk revet økologisk citronskal (eller saft)
1¾ dl sukker	1¾ dl mælk
4-5 modne mango, mosede (5 dl)	½ tsk salt

Pisk fløden, idet du langsomt tilsætter sukker. I en anden skål blandes mango, citron, mælk og salt. Bland forsigtig den piskede fløde med mangoblandingen. Frys blandingen i nogle timer.

Hurtige fakta:

- Cameroun ligger ved Atlanterhavet tæt ved Ækvator. Her er der tropisk klima.
- Der er en mangfoldighed af dyreliv i junglen og på Camerouns sletter. Her finder man aber, chimpanser, gorillaer, antiloper, løver, elefanter og mange fuglearter og slanger.
- De fleste mennesker i Cameroun taler en lokal dialekt, men de officielle sprog er engelsk og fransk.
- I Cameroun er der ca. 124.203 adventister. Der bor 28 millioner mennesker i landet. Det betyder, at 1 person ud af 225 mennesker, er adventist (tal fra 2022).

BØNNEN DER BLEV HØRT AF EN TIL

Gaëlle bor i Cameroun (find det på kortet). Gaëlle kan lide at læse og få nye venner. Et venskab ændrede to liv for altid.

Sommerferie

Skolen var slut og Gaëlle var på ferie hos sin bedstefar i den landsby, hvor han boede. En dag mødte Gaëlle Patrice, en ulykkelig pige, der boede i landsbyen. Gaëlles bedstefar forklarede, at Patrices forældre døde i et biluheld, og nu boede Patrice hos en tante.

Gaëlle gik en dag hen for at besøge Patrice, men Patrice kunne ikke snakke ret lang tid, for hun havde en masse arbejde, hun skulle gøre. Hun skulle vaske tøj, gøre rent i huset og hente vand. Hun skulle også arbejde i haven, hvor hun skulle grave jorden, så frø og luge ukrudt. Patrice havde næsten aldrig fri.

Når Gaëlle gik forbi huset, hvor Patrice boede, så kunne hun høre Patrices tante råbe efter hende. Patrice fortalte Gaëlle, at hendes tante ikke gav hende ret meget at spise, så hun var altid sulten. En dag, da Patrice havde været på markedet for at købe noget for deres nabo, skældte hendes tante hende ud, fordi hun havde forladt sit arbejde, og så sagde hun, at Patrice som straf, ikke ville få noget at spise den dag. Patrice løb grædende hen til Gaëlle, men før hun kunne nå at fortælle, hvad der var sket, kom hendes tante. Hun råbte at Patrice var doven og stædig, og Gaëlles familie opmuntrede hende til at være ulydig.

Gaëlle var lamslået. *Patrice er slet ikke doven!* tænkte Gaëlle. *Hun er bare et barn, og hun er træt og sulten!* Men før nogen kunne nå at sige noget, så greb Patrices tante hende i armen og trak af sted med hende.

Bed for mig

En dag kom Patrice for at besøge Gaëlle. "Du er en kristen," sagde hun. "Bed om, at tante vil være venlig imod mig, og at hun vil give mig noget at spise!" Gaëlle lovede at bede. Så en søndag bad Gaëlle Patrice om at komme med hjem. "Jeg vil gerne bede sammen med dig, for du har det så svært," sagde Gaëlle. De to piger skyndte sig hjem til Gaëlle og da de kom ind i huset, knælede de ned og bad.

"Kære Jesus," bad Gaëlle. "Jeg ved, du elsker min ven Patrice. Jeg ved, du kan se, at hun har det svært, og du vil gerne hjælpe hende. Hjælp hendes tante, så hun er venlig imod hende, behandler hende bedre og giver hende nok at spise. Hjælp hendes tante, så hun kan holde af Patrice. Tak kære Gud, amen."

Patrice bad også, og da pigerne havde sagt amen, åbnede de deres øjne. Til deres store overraskelse opdagede de, at de ikke var alene. Patrices tante knælede ned tæt ved pigerne. Hendes øjne var åbne og hendes hænder var løftet op imod himlen. Pigerne var målløse. Tante havde hørt hvert ord af deres bøn. Vil hun skrike? Ville hun slå Patrice?

Et hurtigt svar

Langsomt rejste Patrices tante sig og smilede til dem. Så gav hun dem begge to et knus. "Tak for jeres bøn," sagde tante. "Fra i dag vil jeg ændre mig. Jeg vil være venligere imod dig, Patrice. Du skal få god mad, og du skal ikke lave så meget arbejde. Jeg er ked af, at jeg har slået dig." Så sagde tanten til Gaëlle: "Tak, fordi du bad for mig."

Patrice vendte sig om og spurgte: "Må jeg gå i kirke sammen med Gaëlle?"

"Ja," sagde tanten, "hvis du gerne vil." Gaëlle spurgte modigt tanten: "Hvad med dig? Kommer du også med i kirke?"

"Ja! Jeg går med!" sagde tanten.

Den næste sabbat fulgtes Gaëlle og Patrice til kirken. Tanten kom lige efter. Patrice og hendes tante begyndte at komme i kirke hver sabbat, og før Gaëlles ferie var forbi, bad Patrice om at blive døbt. Ikke længe efter var Gaëlles ferie forbi. Hun sagde farvel til sine venner og lovede at bede for dem. Pigerne så ikke hinanden i meget lang tid.

Et overraskende møde

Den næste sommer blev Gaëlle meget overrasket, da hun mødte Patrice på gaden, i den by, hvor hun boede. Patrice besøgte sin onkel. Pigerne snakkede ivrigt sammen. Så fortalte Patrice nogle gode nyheder. "Efter du rejste, gav tante sit liv til Jesus!" Gaëlle omfavnede Patrice. Hun kunne slet ikke skjule sin glæde over de gode nyheder.

Da Gaëlle og Patrice blev venner, vidste Gaëlle ikke, at det ville forandre deres liv for altid. Hun var så glad for, at hun havde bedt for sin veninde og inviteret hende med i kirke.

Piger og drenge, vi ved ikke, om vi kan være med til at ændre andres liv ved at sige eller gøre noget. Vi skal altid være venlige, og bede for de mennesker vi møder.

Hurtige fakta:

- Cote d'Ivoire er fransk og betyder Elfenbenskysten. Engang dræbte man elefanter og solgte deres stødtænder for store summer af penge.
- Fransk er det officielle sprog i Elfenbenskysten.
- Befolkningen i Elfenbenskysten tilhører 3 forskellige religioner: Islam, som er repræsenteret i den nordlige del af landet. Kristendommen, som man finder i syden og animism, hvor man tilbeder dyr og planter, som folket tror ånderne bor i.

DEN TROFASTE ELI-ANN

I dag vil vi besøge den største by på Elfenbenskysten. (Lad et barn finde Elfenbenskysten på et kort eller en globus). Her bor Eli-Ann på 10 år. For ikke så længe siden blev hun fristet til at gøre noget forkert.

Det begyndte alt sammen en morgen, da hun spiste morgenmad. Mens Eli-Ann sad og spiste, sagde mor: "Du skal til eksamen i dag, ikke Eli-Ann?"

"Ja!" sagde Eli-Ann. "Jeg har læst rigtig meget. Jeg ved, det bliver en svær eksamen. Vores lærer har fortalt os, at der kommer folk fra regeringen til vores klasseværelse. De skal sørge for, at ingen snyder:"

"Du skal bare gøre dit bedste!" sagde mor. "Din onkel og jeg vil være i nærheden af skolen, og vi vil bede for dig."

"Mange tak," sagde Eli-Ann. "Det er dejligt at vide, at I er i nærheden. Når vi får en pause, så kan jeg løbe ud til jer og fortælle, hvordan det går."

Da Eli-Ann, hendes mor og onkel gik hen til skolen den morgen, opmuntrede de hende med Guds løfter. "Det skal nok gå godt, Eli-Ann," sagde hendes onkel. "Vi vil bede Jesus om at hjælpe dig, så du kan huske det, som du har studeret hele året."

Til eksamen

Eli-Ann sagde farvel til sin mor og sin onkel og så gik hun over skolegården. Hun vendte sig ved døren og vinkede til dem. Jesus hjælp mig at gøre mit bedste i dag! Bad hun helt stille for sig selv.

Da klokken ringede, gik børnene ind i klasseværelset og satte sig stille på deres pladser, for at høre lærerens oplysninger. Da læreren sagde: "Nu må I gerne begynde!" begyndte børnene på deres eksamen. Inspektørerne fra regeringen gik rundt i klasseværelset, for at kontrollere, at ingen havde noter med, og at ingen snød.

Lidt hjælp

En af inspektørerne standsede ved Eli-Anns bord. "Du har stavet det der ord forkert," hviskede han til hende. Så fortalte han hende, hvordan ordet skulle staves.

Eli-Ann kikkede overrasket op på inspektøren. "Jeg siger det ikke til nogen," sagde han.

"Mange tak," sagde Eli-Ann, "men jeg vil ikke snyde. Jeg vil hellere dumpe til denne eksamen, end at snyde."

Inspektøren rystede på hovedet og gik videre. Jeg håber ikke, at han bliver så gal på mig, så han lader mig dumpe, tænkte Eli-Ann. Men jeg ved, at jeg har gjort det rigtige.

Da eksamen sluttede, så lod læreren børnene gå ud i en kort pause. Eli-Ann løb hen til sin mor og sin onkel, der sad i skyggen under et stort træ. "Åh, hvor er jeg glad for, at denne eksamen er slut," sagde Eli-Ann.

"Var det en svær eksamen, Eli-Ann?" spurgte mor. "Ja, det var," sagde Eli-Ann. "Jeg stavede et svært ord forkert, og en af inspektørerne fortalte mig, hvordan ordet skulle staves. Jeg sagde til ham, at jeg hellere ville dumpe, end at snyde til eksamen. Jeg tror, han blev lidt vred på mig."

"Du gjorde det rigtige!" sagde Eli-Anns onkel.

"Nu skal du ikke være så bekymret, søde ven," sagde mor. "Gud vi velsigne dig, fordi du var ærlig."

"Jeg håber, du har ret!" sagde Eli-Ann. Så gik hun tilbage til klasseværelset.

Resultatet

Nogle få dage senere fik de svar på deres eksamen, og Eli-Ann bestod. Hun blev så glad og klappede i hænderne.

"Du bestod," sagde mor. "Du har fået en høj karakter! Gud har æret dig, fordi du var så trofast."

"Jeg vil gerne sige tak til Jesus, fordi han har hjulpet mig," sagde Eli-Ann.

Eli-Ann og hendes mor knælede ned. "Kære Jesus," bad mor, "tak fordi du har hjulpet Eli-Ann, så hun har fået gode karakterer. Tak fordi du hjalp hende med at gøre det rigtige, da inspektøren fristede hende til at snyde." Eli-Ann takkede også Gud, fordi han havde hjulpet hende. Så gav mor Eli-Ann et stort knus og hviskede: "Jeg er så stolt af dig, og det ved jeg også, at Jesus er."

Piger og drenge, vi kan være lys, der skinner for Jesus med alt det vi gør og siger. Vi kan være venlige, når nogen siger dårlige ting. Vi kan smile, selvom vi ikke føler os så glade. Vi kan fortælle andre om Guds kærlighed, og vi kan give vores kollekt i bibelklubben, så børn og voksne rundt omkring i verden kan høre, at Jesus elsker dem, og at han ønsker, de skal give ham deres hjerte.

Lad os bede for menneskene i den vestlige centrale del af Afrika, der har brug for at lære Jesus at kende (afslut med bøn).

Hurtige fakta:

- I Nigeria bor der mere end 224 millioner mennesker.
- Der er omkring 284.000 adventister i Nigeria, det er 1 adventist ud af 788 mennesker.
- I Nigeria bor der mere end 250 etniske folk og Ibo, Hausa og Yorba er de største grupper.
- I Nigeria er der mange adventistgrundskoler og gymnasier. Vi har også Babcock Universitetet med en grundskole og der er næsten 10.000 elever. 92 % af eleverne i vores skoler kommer ikke fra adventist hjem – endda ikke fra kristne hjem. Skolerne leder mange elever og deres forældre til at tro på Jesus.

MORS AR

Historien til i dag kommer fra Nigeria (find Nigeria på et kort).

"Brand! Brand!" råbte naboerne. Ados mor opdagede, at deres lille hus med stråtag brændte. Flammerne skød op fra væggene og taget og røg fyldte hytten. Mor løb udenfor, men så gik det op for hende, at hendes baby stadigvæk var inde i hytten. Mor tænkte hverken på flammerne eller den tykke røg, der stod ud af hytten, hun for ind, for at redde sin baby.

Naboerne holdt vejret, mens de så, at flammerne blev større og større og sekunderne gik. Så kom mor ud af den brændende hytte med babyen tæt ved brystet. Den lille var reddet, men mor var blevet slemt forbrændt på hænderne, på armene og i ansigtet. Efter nogen tid heledede brandsårene, men mors engang så kønne ansigt, var nu fuld af ar.

Ado vokser op

Ado voksede og blev en stærk dreng. Han lagde mærke til, at hans mors ansigt ikke så ud som de andre mødres ansigter, men han spurgte ikke hvorfor. Der var engang en, der havde fortalt ham, at hans mor havde reddet ham ud af den brændende hytte, men han havde ikke forstået, at mor havde de ar i sit ansigt, fordi hun elskede ham.

En dag, da han legede med nogle af sine venner, var der en dreng, der gjorde nar af en af de andre drenge. "Ha!" sagde han. "Dit ansigt er vel nok grimt! Det er lige så grimt som Ados mors ansigt!" De andre drenge begyndte at grine, men Ado blev meget ked af det. Ja, det var rigtigt. Hans mors ansigt var ikke kønt at kikke på. Ado løb hjem, så hans venner ikke skulle se, at han græd.

Hvad skete der?

Ado skyndte sig ind i sin hytte og satte sig ned og tænkte. Da mor kom ind, kunne hun se, at hendes dreng, der altid var glad, var usædvanlig stille. "Er der noget galt, min dreng?" spurgte hun.

Ado tænkte et øjeblik, så spurgte han: "Mor, hvad skete der med dit ansigt?"

"Hvorfor spørger du om det?" sagde mor og prøvede på at virke rolig.

"En af drengene sagde til en af de andre, at han var lige så grim, som Ados mor," røg det ud af munden på Ado. "Hvad er der sket med dit ansigt?"

Mor var stille et øjeblik. Så rejste hun sig, gik hen og trak en skuffe ud og tog noget i hånden. Så gav hun det til Ado. Det var et billede af en smuk ung kvinde. Ado kikkede på billedet, og så kikkede han på mor. "Er det dig?" spurgte han.

"Ja, det billede blev taget før branden." Ado vidste godt, der havde været en brand. Han vidste, at hans mor havde taget ham fra sengen og reddet hans liv. Men han havde ikke tænkt på, hvad det havde kostet hende.

Ado omfavnede sin mor. Nu forstod han det. Hans mor havde givet alt for ham. Hvis mor havde været ligeglad, så var han blevet brændt, da der var ild i hytten. Han kikkede op i sin mors ansigt. Han lagde ikke mere mærke til arene og rynkerne i huden. Han så et smukt ansigt. Han så det ansigt, som han elskede.

Ado gav sin mor et stort knus. "Jeg synes du er smuk, mor, meget smukkere end på billedet."

Jesus' ar

Piger og drenge, Jesus elsker også os. Han elsker os så meget, så han har ar fra dengang han frelste dig og mig og alle mennesker i verden. Han har ar på sine hænder, fødder, og i sin side, der hvor sværdet stak ham. Måske har han også ar på panden, af de torne, der var i torne-kronen. Han kunne være gået tilbage til sin far i himlen, uden at dø for os. Men han elsker os så meget, så han ikke kunne holde den tanke ud, at han skulle gå ind i evigheden uden dig og mig. Han vidste, hvis han ikke døde for os, så ville vi alle dø.

Hver dag, når Ado ser sin mors ansigt, så bliver han mindet om hendes kærlighed til ham. Vi kan huske på Jesus kærlighed til os, når vi tænker på, hvad der skete, da Jesus døde.

Jeg vil gerne op i himlen, når Jesus kommer igen. Jeg vil gerne personligt sige tak til ham. Hvad med dig? Hvad har du lyst til?

Afslut med bøn.

Hurtige fakta:

- Nigeria har fået sit navn fra Niger floden, der er den længste flod i Vestafrika.
- I Nigeria er det officielle sprog engelsk.
- Nigeria er det tættest befolkede land i Vestafrika. Der bor mere end 213 millioner mennesker i landet.
- I Nigeria hedder deres penge Naira.
- Når der ikke er en adventistskole i nærheden, så skal adventistbørnene gå i de offentlige skoler, og her har de tit store problemer, fordi de vil holde sabbatten hellig.
- Adventistkirken i Vestafrika vokser, fordi mange børn kan gå i en adventistskole. Mange af de børn, der går i adventistskoler, kommer ikke fra adventist hjem, så skolerne er virkelige missionskoler.
- Cirka 62 % af befolkningen i Nigeria er under 25 år. Børnene og de unge mennesker på Babcock Universitetet vil meget gerne vidne og fortælle andre om deres tro på Jesus

BE TO BE OG MIG

På forsiden af dette hæfte ser du et billede af Valerie.

"Hej venner! Jeg hedder Valerie. Jeg er 12 år og jeg går i 8. klasse på Babcock Universitetets grundskole. Jeg bor sammen med min mor og min kusine Tobi. Jeg håber på at læse til læge eller til journalist engang.

Jeg er meget genert og jeg har ikke så meget mod, så jeg kan tale med mennesker, som jeg ikke kender. Jeg er meget glad for at læse og lytte til missionshistorier. Jeg har tit tænkt på, hvordan jeg kan overvinde min generthed, så jeg kan fortælle andre om de historier, som jeg er så glad for.

Kan I forestille jer, hvor begejstret jeg blev, da jeg fandt ud af, at Tobi og jeg var blevet valgt til at være værter på et radioprogram, der hedder "Be to Be!" Det er et af Adventistkirkens radioprogrammer, der gerne vil fortælle om det håb, vi har, og vores tro på Jesus. Programmet kan høres af børn, der bor tæt på vores skole.

Jeg vidste med det samme, at Gud havde en plan for mig. Gud ved, jeg er genert, så det er svært for mig at tale med dem, som jeg ikke kender. Men nu fik jeg en chance med radioprogrammet Be to Be. Nu kan jeg fortælle mine lyttere om Jesus.

Tobi og jeg var med til at planlægge programmerne, vi fik lov til at foreslå hvilke emner vi skulle tale om. Når vi laver programmerne, så slår vi op i Bibelen, for at se, hvad den siger om vores emne, og vi beder om, at vi må sige de rigtige ord, så ordene vil virke på deres hjerter. Nu, når jeg arbejder med Be to Be, så har det hjulpet mig at læse mere i min Bibel og komme nærmere på Gud.

"Tobi, kan du ikke lige fortælle vores venner mere om Be to Be."

"Hej, jeg hedder Oluwatobiloba og det betyder på mit lokale sprog, Yoruba: "Gud er stor". Mine venner kalder mig Tobi. Jeg er 8 år, jeg går i 3. klasse og jeg elsker at lytte til missionshistorier, spille på tromme, spille bold og andre sjove ting.

Da jeg blev bedt om at være vært på Be to Be, blev jeg SÅ glad. Det er ikke kun sjovt, men det hjælper os, så vi kan fortælle andre om Jesus, som måske ikke ville høre om Jesus, hvis de ikke lyttede til radioprogrammet.

Der er mange mennesker i byen, der holder fast ved det gamle liv. Engang imellem har de festival om lørdagen, og så er det kun mændene og drengene, der må komme. Pigerne og deres mødre skal blive hjemme, og de kan ikke gå i kirke. Så derfor er vores radioprogram helt perfekt, for det kan høres af alle dem, der er i deres huse.

Jeg tror, at Gud bruger Valerie og mig, så vi kan hjælpe Babcock Universitetet med nå ud til de mennesker, der ikke kender Jesus. Jeg bliver så glad, når jeg ser mennesker, der kommer til at tro på Jesus og de så vender sig væk fra det, der har gjort dem bange.

Vores gruppe af børn og unge, der gerne vil fortælle andre om Jesus og vores tro, har ikke et sted hvor vi kan mødes. Vi mangler et lokale, hvor vi kan invitere de venner vi får igennem radioprogrammet Be to Be, så vi kan holde møder for dem, synge sammen med dem og lave andre hyggelige aktiviteter.

Når du giver kollekt i bibelklubben, så hjælper du, sammen med bibelklubber i hele verden, så børnene og de unge her på dette sted kan få et lokale, så de kan fortsætte med at fortælle andre om Jesus og hans kærlighed til os."

Hurtige fakta:

- Ghana ligger ved Stillehavet mellem Elfenbenskysten og Togo. I mange år kaldte man Ghana for Guldkysten, fordi man her fandt meget guld.
- Der bor ca. 33 millioner i Ghana, der er det land i Afrika, der er tættest befolket. Omkring halvdelen af indbyggerne lever af at dyrke jorden.
- I Ghana er det officielle sprog engelsk, men de fleste mennesker taler også et afrikansk sprog. Det mest almindelige afrikanske sprog er akan, og det tales af Ashanti folket, i den centrale del af Ghana.
- Ashanti folket er kendt for deres skærerarbejder, og for deres kente stof, som væves i smukke gyldne, brune, mørkerøde og sorte farver
- Befolkningen i Ghana tilhører mange forskellige religioner. Omkring 24 % følger den traditionelle tro, der ofte inkluderer troen på tilbedelse af de afdøde og trolddom og hekseri. Ca. 20 % er muslimer og 20 % er kristne. Nogle kristne kirker blander den kristne tro med tilbedelse af afdøde og trolddom.
- Der er næsten 400.000 syvendedags adventister i Ghana. Det er en adventist ud af 82 mennesker. Bed om, at adventisterne i Ghana kan hjælpe deres venner og naboer med at forstå, at det er vigtigt at tilbede den eneste sande Gud, og ikke afguder og afdøde personer.
- Kirken driver mange børneskoler, gymnasier og et stort universitet, Valley View University, der ligger lidt uden for hovedstaden Accra.

ET BARN SKAL LEDE DEM

Vores historie kommer i dag fra Ghana (lad et barn finde Ghana på et kort eller en globus). Ghana er et fredeligt land, og folk der er stærke i troen. Men der er mange mennesker, der beder til deres forfædre eller til ånder, som de tror bor i deres afguder, lavet af træ eller sten. Disse mennesker ved ingenting om Guds kærlighed, så nogen gange bruger Gud børn, så de andre kan lære om Jesus.

En ny ven

Ama var 9 år, da hendes familie flyttede til en by i det nordlige Ghana. Her havde hendes far fået nyt arbejde. Ama er en stille pige og nogle gange er det svært for hende at få nye venner. Ama spekulerede på, om hun mon ville få nye venner i den nye skole.

Så mødte Ama en pige, der hed Adwona, der gerne ville være ven med hende. Adwona talte tit til Ama om Gud. En dag inviterede Adwona Ama hjem, så hun kunne være med til deres aftenandagt. Ama ville gerne besøge Adwona. Hun sad stille og lyttede, mens Adwona og hendes far og mor sang sange om Jesus og læste historier fra Bibelen. Så bøjede hun hovedet, mens familien bad til Gud. Hun blev meget rørt, da Adwonas far bad Gud om at velsigne hende!

Ama kunne så godt lide andagten hjemme hos Adwona, så hun spurgte, om hun måtte komme igen. Adwonas mor sagde, at hun måtte komme, så meget som hun havde lyst til. Amas

far kendte Adwonas far, og han gav lov til, at Ama gerne måtte komme til andagterne i Adwonas hus. Ama ønskede tit, at de også holdt andagt hjemme hos hende, ligesom de gjorde hos Adwona.

Ama fandt ud af, at Adwona og hendes far og mor var adventister. De tilbød hjemme hos dem selv, for der var ingen adventistkirke i byen. Ama begyndte at føle, at hun også var adventist.

Mor protesterer

Amas mor havde opholdt sig i deres gamle hjem, men nu kom hun til det nye hjem og den nye by. Hun fik at vide, at Ama tilbød Gud sammen med syvendedags adventister og det kunne hun ikke lide. Hun prøvede på at få Ama til at holde op med at besøge Adwona, men Ama blev ved med at gå derhen. Amas søster prøvede også at få hende til at holde op.

"Vi må bede Gud om at åbne din mors hjerte, så du stadigvæk kan besøge mig," sagde Adwona. "Men du må også bede. Gud kan ændre deres hjerter, du skal bare bede for dem." Så Ama bad sammen med Adwona, hun bad om, at hun stadigvæk kunne få lov til at besøge Adwona og holde andagt sammen med hendes familie. Da hun blev alene bad hun om, at Gud måtte hjælpe hende med at blive som Jesus, så hendes mor ville give hende lov til at besøge Adwona.

Da Amas kusine kom på besøg, så inviterede Ama hende med til aftenandagterne. Amas familie, der vidste, at Ama var genert og sky, var forbavsede over, at hun insisterede på at tilbede sammen med hendes adventistvenner.

Teltmøder

En dag fortalte Adwona Ama, at der kom en præst til byen for at holde specielle møder i et telt. Ama inviterede hele sin familie med til møderne. Hun ville gerne have dem til at forstå, at adventister ikke er mærkelige mennesker. Hendes mor og søster besluttede at gå med til møderne, så de kunne finde ud af, hvad det var, som Ama fandt så interessant. De kom hver aften. De lyttede til prædikenerne og de sang med på sangene. Da møderne sluttede, bad Amas to ældre søstre om at blive døbt.

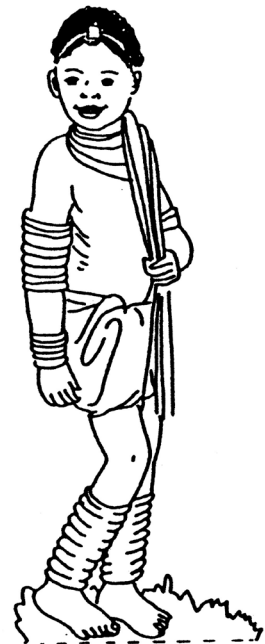
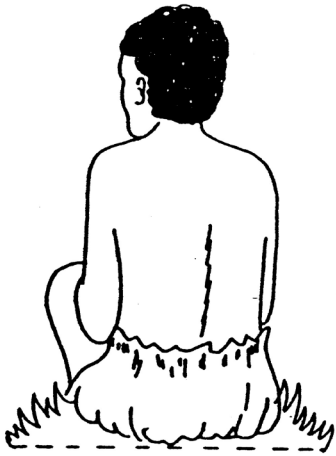
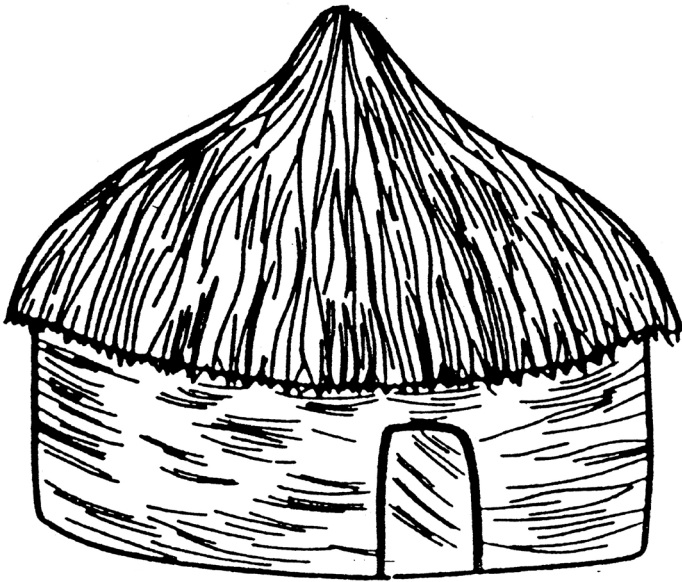
Det mor havde hørt ved møderne berørte hende meget, og hun protesterede ikke, da de to piger sagde, de ville døbes og være adventister. Ama var lykkelig, da hendes søstre blev døbt. Men hun blev endnu gladere, da mor efter dåben talte med præsten og sagde, at hun også gerne ville døbes. Ama er glad for, at Gud gav hende en speciel ven, nemlig Adwona. Hun er glad for, at Gud hjalp hende, så hun kunne tilbede sammen med Adwonas familie, selv om mor gjorde modstand.

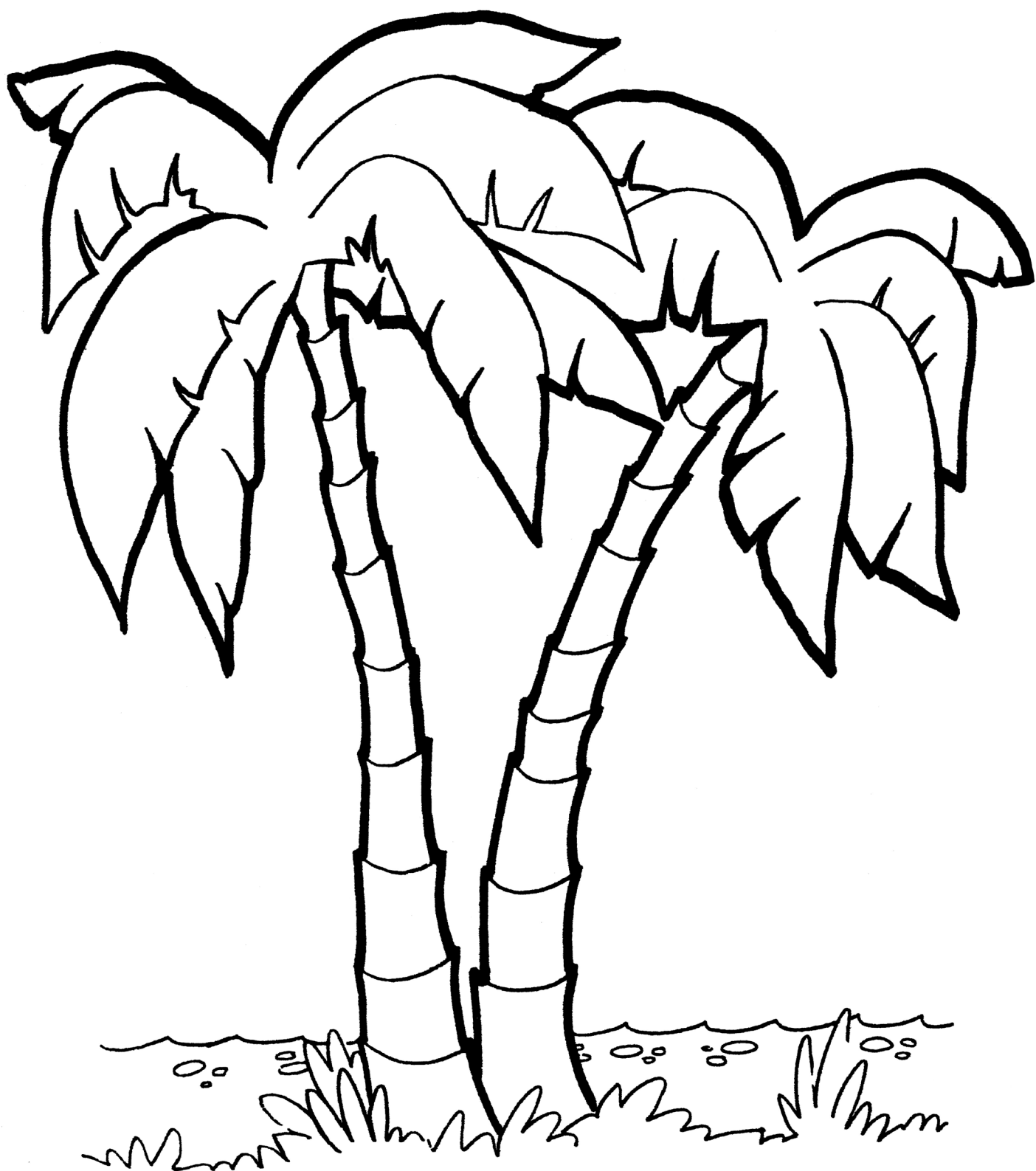
Ama er specielt taknemmelig, fordi Gud besvarede hendes bøn og ledte hendes søstre og mor til at tage imod Jesus som deres frelser. Nu beder Ama, hendes mor og søstre sammen om, at hendes far og bror snart vil give deres hjerter til Jesus. Så kan familien være sammen om troen, ligesom Adwonas familie er.

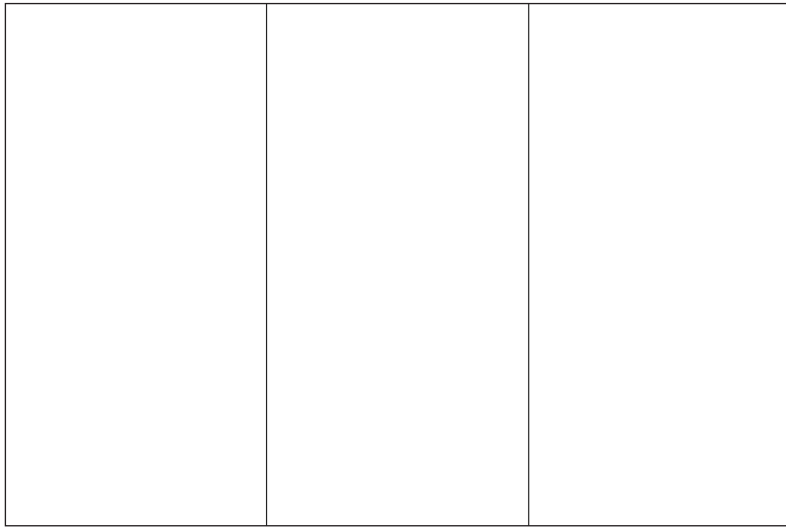
Lad os bede for Amas familie lige nu. (Afslut med bøn).

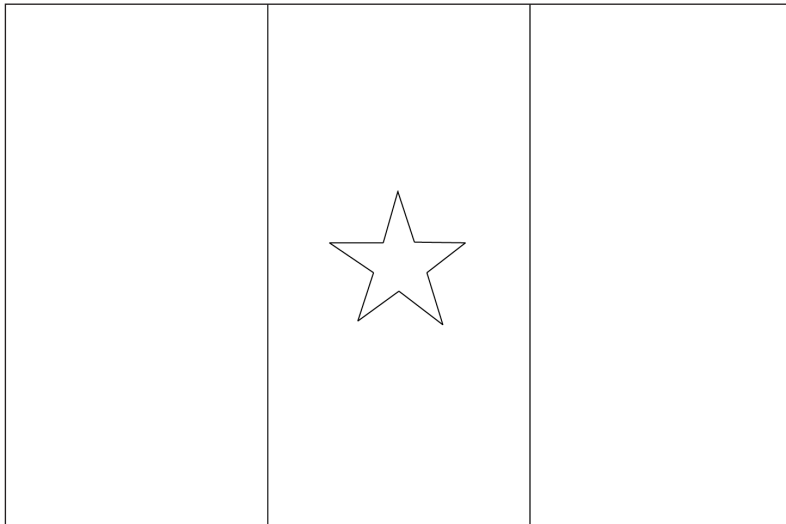

Elfenbenskysten

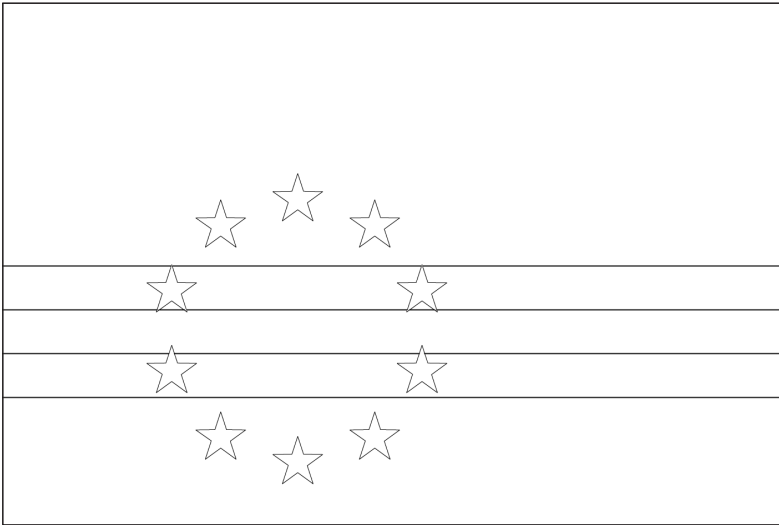

Cameroun

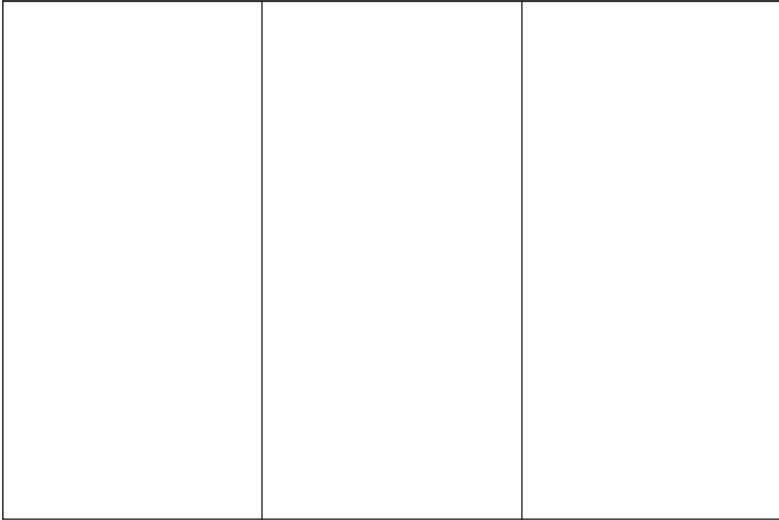

Gabon

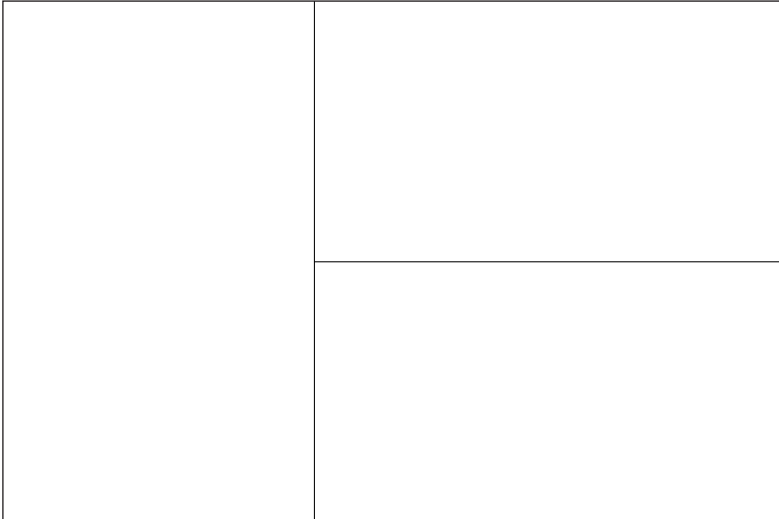

Kap Verde

Guinea

Benin

På tur i Afrika

Hvis du virkelig var på tur i Afrika, hvad ville du så se? Find ordene
– de går vandret, lodret og på skrå, men ikke baglæns.

Q G E
X I B I S L X Ø B
N Q C F R D C J P E S H H
A F R I K A U Å G L Y A Z Ø R B N
L N C J S Å T R R J A G D L Q G H H E
X Z D C H Q O P C Z K K B Å C M Z I Æ J W
G P Æ N Z B V S R C T C R E P A E L R B Ø
V E Z A L D T X B H Y Ø E Q A K T
P A A V P X S E Y N M D J J C F A
Y F S Z E L E F A N T Y P V Q X X D G A Z M I R L
M I K A M E L G F H H O P D B Ø O L Å W Q T Å N
E O J Ø Q X Y U Ø T Q K V C E N A O W Y L S P E B
S W F S T Æ D Q H W J S L J H D M G I Y C E Æ K C B L
H A V G Q G V T N W N E E G R I N B F H H R F K Æ G
B Å R S Å Y M Q M G J L A O S A Æ J I D D Ø Y S Ø M N
J F H J Å K E Q H J J N P W C U O U A F Ø W X
R E Æ Q R K A K A O B J P G L Y W X U K U
W Z R A W S D L G X P H V F Y Q N I R F X
X U G P Æ H T C G N
R Å V Æ E Y B X G E E J
N F T Y S Å E L Æ O F F U I N P A X S V S
Å O K G W L U D E Ø M Q W D X I I Æ Ø I O
Y B A N A N E R Å Å W O N B S T L R Å
Æ E S X W Q N Q R D N M X F R U H
W N X Z M C G O A J Æ H F
Z I L A Æ Z G E V
O Æ Å

MAD

bananer
kakao
nsima
jordnødder
ris

DYR

kamel
elefant
giraf
flodhest
løve
abe
papegøje
tudse

STEDER

ørken
sø
bjerg
hav
palme
regnskov
steppe

STEDNAVNE

Afrika
Angola
Zambia

AFRIKA SAFARI

Kik på dyrene fra Afrika. Kan du genkende deres form?

Sådan ser de ud, hvis du er langt væk fra dem. Tegn en streg til hvert dyr.

1.

vortesvin

2.

gepard

løve

6.

3.

dikdik,
dværgantilope

struds

4.

elefant

5.

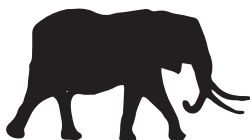

8.

zebra

9.

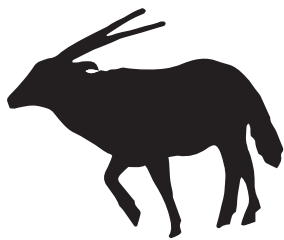
næsehorn

oryx, antilope med
lange spidse horn

10.

11.

leopard

giraf

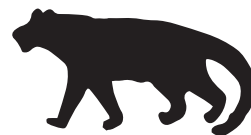
13.

grib

jagthund

12.

antilope

14.

kudu, antilope
med hvide striber

15.

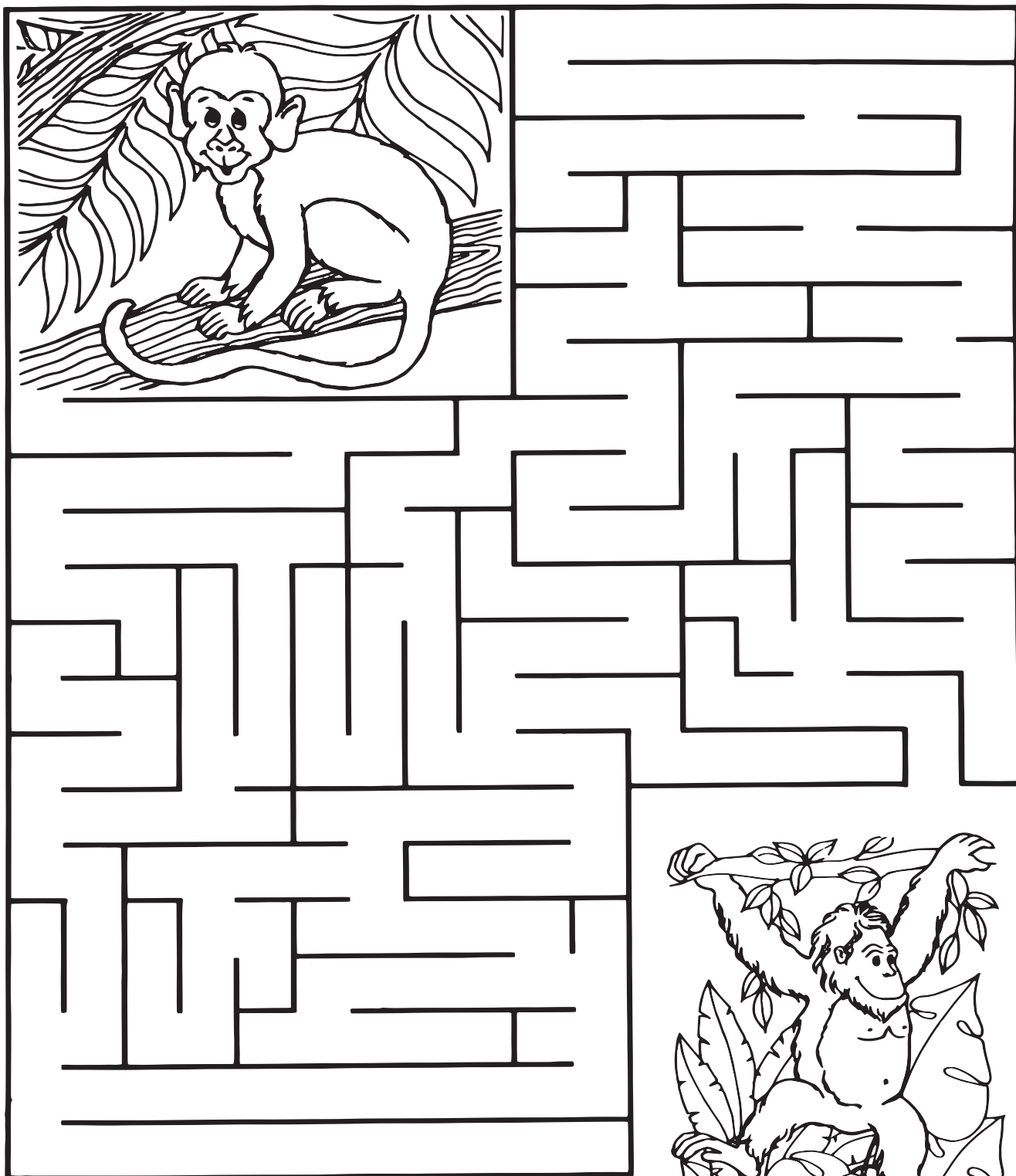

Tegn fra prik til prik

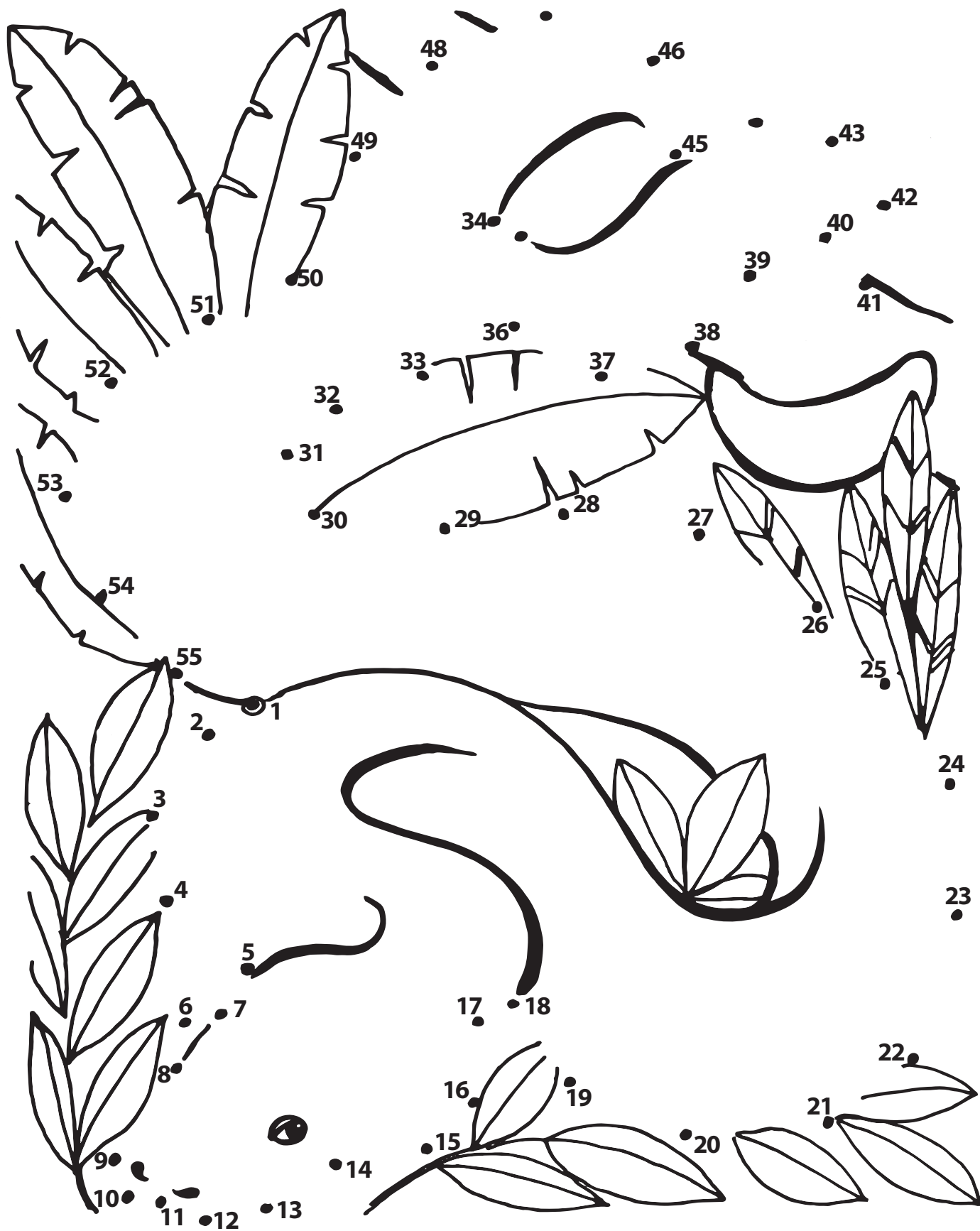
Farvelæg billedet, når du har tegnet det færdigt.

Hjælp aben med at finde sin fætter

Hvem kryber rundt på jorden?

Hurtige fakta:

- De fleste mennesker bor udenfor de store byer og de lever af det, som de selv dyrker. Den mest almindelige mad er majs, kassava (det er en rodfrugt, der smager næsten som en kartoffel), jordnødder, yams og plantains, der er en slags bananer.
- Kornprodukter og rodfrugter bliver for det meste kogt. Så moser man det kogte og serverer det med en krydret sovs, der er lavet af grøntsager. Kød og ris er luksusvarer, som folk i landsbyerne sjældent har råd til at spise, selvom de selv har nogle køer og geder.
- Børnene i landsbyerne hjælper deres forældre. Pigerne henter vand ved landsbyens brønd og drengene passer på familiens køer og geder.

DORCAS DELER SIN TRO

I dag skal vi møde Dorcas på 10 år. Hun bor i Togo, i Vestafrika (lad et barn finde Togo på et kort eller en globus).

Hold op med at slå

Dorcas var på vej til bibelklub, da hun mødte nogle piger, der var oppe og slås. Bare der var nogen, der ville få dem til at holde op, tænkte Dorcas. Der var ikke nogen i nærheden, så hun gik hen til de to piger, og sagde: "Kan I ikke være søde og holde op med at slå."

Pigerne stoppede og kikkede på Dorcas.

"Hvorfor slås I?" spurgte Dorcas. "Mon ikke vi kan finde en løsning?"

Pigerne fortalte Dorcas, hvorfor de var oppe og slås, og de blev enige om, at det var fjollet.

"Hvis I tilgiver hinanden," sagde Dorcas, "så kan I være venner." Pigerne sagde undskyld til hinanden. Dorcas vinkede farvel, så skyndte hun sig i bibelklub.

En middagsinvitation

En dag mødte Dorcas en af pigerne på vejen. Pigen hed Kekeli, og hun spurgte, om Dorcas ville lege med hende. De to piger blev gode venner. En dag inviterede Kekeli Dorcas med hjem til middag. "Mor siger, du er en god ven, hun vil gerne have du kommer," sagde Kekeli.

"Det vil jeg meget gerne," sagde Dorcas, og hendes mor gav hende lov. Maden stod allerede på bordet, da de kom hjem til Kekelis hus. Alle satte sig ned, og Kekelis mor begyndte at øse maden op. Lige så snart børnene fik deres tallerkner, begyndte de at spise. Men Dorcas sad bare og kikkede. "Spis!" sagde Kekeli. "Min mor laver dejlig mad."

"Undskyld," sagde Dorcas. "Må jeg gerne takke Jesus for maden?" Kekelis mor bad børnene om at være stille, mens Dorcas takkede for maden. "Tak, kære Jesus, for Kekeli og hendes familie. Tak for den dejlige mad. Velsign os med sundhed og glæde. Amen."

Alle begyndte at spise. "Maden smager vel nok dejligt," sagde Dorcas. "Din mor er meget dygtig til at lave mad!"

"Ja! Det fortalte jeg dig jo!" lo Kekeli.

Kekeli er syg

Et par uger efter gik Dorcas hjem til Kekeli. Hun havde ikke set Kekeli i flere dage og undrede sig over, om der var noget galt. "Kom ind Dorcas!" sagde Kekelis mor. "Kekeli er syg, hun bliver glad for at se dig!"

"Må jeg bede for Kekeli," spurgte Dorcas. "Jeg tror, at Jesus vil gøre hende rask, hvis vi beder ham om det."

"OK," sagde Kekelis far. "Det kan vel ikke skade noget at bede!"

Så ledte han Dorcas hen til Kekelis seng. De tog hinanden i hænderne, og Dorcas bad: "Kære Jesus. Min ven Kekeli er syg. Kom og rør hende, helbred hende, så hendes familie må vide, at du elsker dem og passer på dem. Tilgiv os vore synder og hør vor bøn. I Jesu navn amen."

Miraklet

Dorcas blev ikke ret lang tid, for Kekeli havde brug for fred og ro. Nogle dage senere så Kekelis mor Dorcas på gaden. "Dorcas, kom og se! Kekeli har ikke feber mere! Hun vil gerne have, at du besøger hende!"

"Det var vel nok dejligt!" sagde Dorcas. "Jeg vidste, at Jesus ville helbrede hende," og Dorcas skyndte sig hjem til Kekeli.

Næste dag inviterede Dorcas Kekeli med i bibelklub. Næste sabbat gik Dorcas forbi for at hente Kekeli. "Ved du hvad," sagde Kekeli. "Mor og far vil med os. De vil gerne med i kirke for at høre mere om Gud."

Kekelis mor og far gik med pigerne i kirke. Præsten inviterede dem til at deltage i bibelklassen for begyndere. Kekelis forældre var meget glade for at studere Bibelen. De tog imod Jesus som deres frelser, og blev døbt og blev medlemmer af adventistkirken.

"Jeg er så glad for, at Kekeli blev min ven," sagde Dorcas til sin mor. "Jeg er glad for, at jeg kunne invitere dem med i kirke, så de kunne lære om Jesus og Bibelen."

"Tænk bare," sagde mor. "Hvis du ikke havde bedt de to piger om at holde op med at slås, og hvis du ikke havde sagt tak for maden, den første gang du var på besøg, så ville de sikkert aldrig være gået med i kirke og havde aldrig lært Jesus at kende."

Hvad med dig?

Hvad med jer, piger og drenge? Hvis I besøger nogen, der ikke beder borbøn, er I så modige nok til at bede? Har I venner, der ikke går i kirke? Er I modige nok til at invitere dem? Hvem ved, hvad det kan føre til!

Hurtige fakta:

- I Gabon er 62 % af befolkningen under 25 år. Her har kirken en stor missionsopgave, og vi kan fortælle mange, mange børn om vores tro, hvis Adventisterne har flere skoler.
- Gabon har meget petroleum, jern og tømmer. Landet har også meget mangan, det er et hårdt metal, der minder om jern. Mangan bruges til at lave stål (85 %) og bruges også til at lave glas.
- I 1975 sendte Adventistkirken Raymond Ondouna og hans kone til Gabon, for at begynde at arbejde der. Raymond Ondouna rejste rundt i Gabon og solgte mange kristne bøger og fortalte om sin tro.
- I 1976 sendte generalkonferencen Daniel Cordas til Gabon og han oprettede en kirke i Libreville med mere end 40 medlemmer.

VORES STORE NYE SKOLE

I 1992 oprettede en politisk leder en kristen kirke i udkanten af Libreville. Dette var meget usædvanligt, da de fleste politikere ikke var kristne, men tilhørte andre religioner. Menigheden voksede, og de skulle bygge en ny kirke. Mens de gjorde det, begyndte medlemmerne at studere Bibelen, for at finde ud af, hvad Bibelen fortæller os, at vi skal gøre. De fandt ud af, at man skal holde den syvende dag hellig. Så undersøgte de, om der var en kirke i Gabon, der helligholdt den 7. dag. De fandt Adventistkirken i Libreville, og de sendte nogle hen til kirken. De bad præsten om at komme til deres kirke og fortælle om adventisternes tro og lære. De fleste medlemmer blev overbeviste om, at adventisterne bygger deres tro på Bibelen og Bibelen alene, så de blev døbt. Og nu er kirken en adventistkirke.

Nu skal vi høre nogle elever fortælle om deres skoler.

”Kære venner. Mine venner og jeg vil gerne ønske jer en dejlig sabbat her fra Gabon i Centralafrika. Jeg hedder Marion-Melrose, og jeg bor i Libreville, som er hovedstaden i vores land. Jeg er 12 år, og jeg går i 8. klasse. Mine bedste fag i skolen er fransk og matematik, og jeg vil gerne være sygeplejerske, når jeg bliver voksen.

Jeg vil meget gerne gå på en adventistskole, men lige nu må jeg gå i en offentlig skole. Det er ikke så let, for mange af mine klassekammerater kender slet ikke Jesus, og de går til fester, hvor de drikker sig fulde og tager stoffer.

Jeg er glad for, at jeg kan fortælle om min tro, men jeg ville ønske, jeg havde klassekammerater og lærere, der kunne opmuntre mig til at have en stærk tro på Gud. Vi vil så gerne have flere adventistskoler her i Gabon, for så kunne mange børn gå på vores skoler og lære om Jesus. Når du giver kollekt i bibelklubben, så hjælper du, så vi kan få flere skoler i mit land.”

”Hej, jeg hedder Fhabiola. Jeg er 18 år, og jeg går i 11. klasse. Jeg elsker at gå på en adventistskole, for så skal jeg ikke til eksamen på en sabbat. Det skal mange af de elever, der går i en offentlig skole.

Jeg er glad for, at vi snart får nogle af pengene, som børn i hele verden giver i kollekt, så vi kan bygge en stor skole her i mit land, hvor der er plads til mange hundrede børn. Så skal de aldrig mere skal have problemer med at skulle til eksamen om sabbatten. Så husk på det, når du tager kollekt med i bibelklubben.”

”Hej. Jeg hedder Georges Daniel. Jeg er 16 år, og jeg går i 11. klasse. Mine bedste fag i skolen er de naturvidenskabelige fag, og jeg er meget glad for at spille guitar. Vi har kun en adventistskole, der går til 12. klasse (studentereksamen) her i mit land, og jeg er så heldig, at jeg går på denne skole. Vi lærer en masse, men jeg lærer også meget om Jesus og Bibelen, så min tro bliver stærkere. Jeg kan også fortælle mine klassekammerater om min tro. De fleste kommer fra hjem, hvor de ikke tror på Jesus.

For et par dage siden talte min lærer om skabelsen, og min ven Marie, stillede mig en masse spørgsmål om det, læreren havde fortalt. Jeg hjalp hende med at finde svarerne i Bibelen. Så spurgte hun, hvilken kirke jeg gik i, og så kunne jeg fortælle hende noget af det, som vi tror på. Maria og jeg er begyndt at bede sammen hver dag.

Jeg har inviteret Maria til nogle møder i skolen, hvor vi læser i Bibelen sammen. Hun kom til alle møderne, og da vi var færdige, så gav hun Jesus sit hjerte, og hun blev døbt. Jeg blev så glad fordi Gud kunne bruge mig til at fortælle min ven Maria om ham.

Vi vil gerne have flere skoler i vores land, så husk det, når du giver din kollekt i bibelklubben.”

Hurtige fakta:

- Gabons hovedstad hedder Libreville, og det betyder "fri by" på fransk. Frigivne slaver grundlagde byen i 1949.
- Gabon blev et selvstændigt land den 17. august 1960. Indtil da var landet en fransk koloni.
- Fransk er det officielle sprog i Gabon. Af lokale sprog er der Fanf, Myene, Nzebi, Baponou/ Eschra og Kota.
- 75 % af Gabon er dækket af regnskov. Gabon har nogle af de største naturparker i verden.
- Adventisterne begyndte at arbejde i landet i 1974. Der er 2.700 adventister, 21 kirker og 10 grupper i Gabon.

FORTÆL FLERE OM JESUS

Jeg elsker at gå i skole! Jeg hedder Bonte. Jeg er 12 år og jeg går i 8. klasse i adventistskolen i Libreville i Gabon. Hvis du kikker på et kort, så kan du se, at Gabon ligger ved vestkysten af Afrika. Mit land grænser til Congo, Cameroun og Den Centralafrikanske republik. Når du kører igennem Libreville, så kan du nogle gange se børn der leger med frisbees ved stranden.

Jeg kan bedst lide matematik, idræt og engelsk. Men det jeg bedst kan lide i min skole, er timerne, hvor vi hver dag lærer om Jesus.

Jeg er meget glad for, at jeg bor i Libreville, for det er det eneste sted i Gabon hvor vi har en adventistskole, der går til 12. klasse. Jeg synes det er synd for de andre adventistbørn i mit land. De fleste skal gå i offentlige skoler. Nogle af mine venner, der går i offentlige skoler, synes det er meget svært.

Det værste er, at vores eksaminer altid er om sabbatten, siger de. Vi prøver at forklare vores lærere, at sabbatten er Guds hellige dag, men de vil ikke altid lytte til os. De siger, hvorfor skal vi tage ekstra hensyn til dig, bare fordi du har sådan en mærkelig tro. Nogle af dem beskylder os for, at vi bare vil have en ekstra fridag, så vi kan lege og spille bold. De tror ikke på os, når vi siger, at vi går i kirke om sabbatten.

Det er derfor jeg er glad for, at vi i Gabon, får noget af kollekten fra den 13. sabbat, så vi kan få endnu en skole i Gabon. Skolen skal bygges i Franceville og det bliver en stor skole til mere end 200 elever.

Så kan eleverne begynde skoledagen med andagt og bøn. De vil blive undervist i bibelhistorier, og ingen vil sige til dem, at de ikke kan gå i kirke om sabbatten.

En rigtig missionsskole

Mange af børnene i min skole i Libreville er ikke adventister, og nogle er slet ikke kristne. Deres forældre sender dem til vores skole, fordi de bedre kan lide vores skole end de offentlige skoler. Så kan vi fortælle dem om Jesus og hvad vi tror på, og nogle af dem er blevet døbt og kommer i vores kirker. Vores lærere siger, at vi er en rigtig missionsskole, fordi vi fortæller børnene om Jesus og hans kærlighed til os. Det er derfor, at jeg også er så glad for, at vi får

en til skole. Det bliver også en rigtig missionsskole, hvor hundredevis af børn kan lære om Jesus.

Min store beslutning

Nogle gange har vi specielle timer på skolen her i Libreville med vores præst. Så læser vi i Bibelen, og præsten forklarer os hvad det betyder. Ved slutningen af de sidste timer spurgte præsten, hvem der gerne ville døbes. Jeg rakte min hånd op.

Vi vil også gerne døbes

Da vi den dag gik hjem fra skole, spurgte 2 af mine venner, der ikke er kristne, hvad man skulle gøre for at blive døbt. Jeg fortalte dem, at man skulle gå i en speciel dåbsklasse hos præsten, så man kunne lære mere om Bibelen. "Han stiller en masse spørgsmål," sagde jeg, "og når han mener du har forstået det hele, så kan du blive døbt i kirken."

Jeg havde tit fortalt disse venner om Jesus, så jeg vidste godt, de var interesserede i at lære om Gud. Men jeg blev alligevel overrasket og meget glad, da de sagde, at de også gerne ville døbes og blive medlemmer af vores kirke.

Vores skole i Libreville gør sit bedste og fortæller børnene om Jesus. Når vi får en til skole, så kan vi fortælle mange flere børn om Jesus.

Kære børn. Tænk på det, når I giver jeres kollekt i bibelklubben. Så er I også små missionærer, der hjælper andre børn med at høre om Jesus.

Hurtige fakta:

- I Guinea bor der 13,5 millioner mennesker. Hovedstaden hedder Conakry. Landet blev selvstændigt i 1958 og var før en fransk koloni.
- Det officielle sprog er fransk, af lokale sprog er der Susu, Fulani og Mandingo.
- Guinea har store mængder af diamanter, guld og baxit. Derfor er det et af de rigeste lande i Afrika, men befolkningen er et af de fattigste i hele verden.
- Baxit har et meget højt indhold af aluminium og er det vigtigste råmateriale til fremstilling af aluminium.

EN DAG FULD AF RÆDSEL

(Bed en større dreng om at fortælle denne historie. Måske en fra teen-klassen)

Jeg hedder Gerald Hodges. Jeg er 10 år og jeg bor i Conakry. Det er hovedstaden i Guinea (lad et barn finde Guinea på et kort eller en globus). Jeg blev født i Liberia (find Liberia), men da der udbrød borgerkrig, så var det for farligt at bo der. Min tante bad os om at komme til Guinea, og selvom vi hverken havde penge eller medicin, så bragte Gud os her til Guinea.

Mange af dem, der bor i Guinea, kommer fra de omkringliggende lande, som lider meget på grund af de mange krige. Nogen gange hører vi om oprørsgrupper lige her i Guinea. Men indtil nu, har det været temmelig fredeligt her.

Rædsel i byen

En dag sidste år, begyndte jorden pludselig at ryste, mens jeg var i skole. Vi hørte en høj lyd, ligesom en eksplosion, og skolens vinduer rystede. Der fløj glasstumper alle vegne! Børn begyndte at græde og lærerne vidste ikke, hvad de skulle gøre. Vi vidste ikke, om der var blevet smidt bomber ud over vores by. Der kom flere eksplosioner og lærerne sagde, at vi skulle løbe hjem.

Over lufthavnen dannede der sig en røgsky, og vi kunne se noget, der eksploderede på jorden. Jorden blev ved med at ryste efter hver eksplosion. Børnene græd og folk løb i alle retninger. Jeg løb også. Der var langt hjem, og jeg plejede at tage med en bybus, men nu var der ingen bus. Jeg ville hjem så hurtigt som muligt, så jeg løb. Først prøvede jeg en genvej, så en anden.

Det lød som om eksplosionerne kom fra den retning, hvor mit hjem var. Jeg kunne næsten ikke trække vejret, men jeg blev ved med at løbe. Pludselig opdagede jeg, at jeg ikke vidste hvor jeg var. Jeg kunne intet kende. Endelig var der en, der viste mig hvilken retning jeg skulle gå, og jeg skyndte mig afsted. Det følte, som om der var gået flere timer, da jeg endelig så en markedsplads, som jeg kendte, der ikke lå ret langt fra vores hus. Da jeg kom hjem, var min mor der ikke. Jeg blev i huset, indtil hun kom tilbage.

Et uheld

Senere fandt vi ud af, at eksplosionerne ikke betød krig, men de var et uheld. Våbenlageret var eksploderet på grund af et uheld. Depotet var langt fra byen, på den anden side af luft-havnen. Mange af de mennesker, der boede tæt ved depotet, mistede livet, da deres huse brasede sammen, og mange mistede alt, hvad de ejede, da deres huse brændte.

Vores hus lå tæt på depotet, men der skete ikke noget med os. Jeg ved, at Gud reddede os. Gud har beskyttet min familie mange gange. Han beskyttede os, da vi flygtede fra Guinea, dengang jeg var lille. Han har passet på os alle disse år. Jeg kunne være blevet dræbt, da jeg løb hjem, eller jeg kunne have været et helt andet sted i byen, men Gud sendte nogle mennesker, der viste mig vejen hjem til vores hus.

Mine forældre er kristne, men de er ikke adventister. Jeg taler med dem om Guds omsorg for os, og jeg inviterer dem til at tilbede sammen med os i vores lille kirke. Jeg inviterer også mine venner. Men de fleste af mine venner er muslimer, og de må ikke gå i vores kirke for deres forældre. Jeg taler nogle gange til dem om Jesus. De tror på, at Jesus er en profet, men jeg fortæller dem, at Jesus er meget mere end en profet, han er mere end kun et menneske: Han er Gud.

Gerals ønske

Jeg ville ønske, at vi havde en ordentlig kirkebygning i Conakry. Vi mødtes i en lagerbygning, men ejeren af bygningen mistede sin forretning, så vi blev nødt til at flytte. Nu mødes vi i en bygning, der faktisk mere er et telt end en kirke. Det er en presenning over et stativ. Vi ved, at her kan vi ikke blive, men vi er glade for, at vi i øjeblikket har et sted, hvor vi kan tilbede sammen. En dag skal vi nok få en kirke, måske kun en meget enkel kirke. Så vil jeg invitere mine forældre og mine venner, måske kommer de.

Hurtige fakta:

- Sierra Leone bor der godt 8 millioner mennesker. Hovedstaden hedder Freetown. Sierra Leone er et muslimsk land med en stor kristen minoritet. Muslimer og kristne arbejder fredeligt sammen.
- Det officielle sprog er engelsk. Befolkningen består af 16 etniske grupper med eget sprog. Krio sproget bliver brugt i det meste af landet.
- Undergrunden er fuld af værdifulde ting. Blandt andet guld og diamanter.
- Mange børn arbejder hårdt i de farlige miner. De går ikke i skole, de skal hjælpe familien med at tjene penge til mad.
- Langs med floderne kan man være heldig og finde diamanter.

JOSHUAS PROBLEM I SKOLEN

For mange elever og for få skoler skaber problemer for adventistbørn i Sierra Leone.

Joshua bor i Freetown, hovedstaden i Sierra Leone. (Lad et barn finde det på et kort eller en globus.) Han går på en privat kristen skole fordi adventisternes skole er alt for langt væk fra hans hjem.

Overfyldte klasseværelser

Under de mange år med krig i Sierra Leone, blev mange skoler ødelagt. Staten har ikke nok penge til at bygge nye skoler, derfor er mange skoler overfyldte. For at løse en del af problemerne, går halvdelen af eleverne i skole om formiddagen og den anden halvdel om eftermiddagen. For at kompensere for den korte skoledag, skal eleverne nu gå seks dage i skole. Adventistelever har et problem – et stort problem.

Da Joshuas skole besluttede også at have undervisning om sabbatten, gik Joshuas far til klasselæreren for at forklare ham betydningen af ugens rette hviledag og bad om fritagelse for Joshua om sabbatten. Klasselæreren gik med til det, men advarede faderen, at de afsluttende prøver bliver fastlagt af staten og at de vil falde på en sabbat.

”Falske prøver”

Ved afslutningen af sjette klasse skal alle elever tage prøver fastsat af staten, for at finde ud af, hvilke elever der er egnede til at gå videre på gymnasiet. For at forberede elever på disse prøver, tager de allerede en slags øvelsesprøver ved slutningen af femte klasse. Disse slags prøver hjælper læreren til at forberede eleverne på de rigtige prøver.

Joshua er en god elev. Han var sikker på, at han ville klare prøverne. Men da han så, hvornår prøverne skulle holdes, så han med forskrækkelse, at de ville blive holdt på en sabbat, allerede om tre dage. Hvis Joshua ikke tog disse prøver betød det, at han skulle gå femte klasse om igen.

Joshua skyndte sig hjem for at fortælle sine forældre, hvornår prøverne skulle være. Faderen lovede at tale med skolelederen næste dag. Familien bad Gud om, at skolelederen ville give

Joshua lov til at gå op til prøverne på en anden dag. Næste dag talte faderen med skolelederen om, at Joshuas prøver var lagt på en sabbat. Han gav skolelederen nogle små hæfter, der forklarede sabbattens betydning for dem. Skolelederen læste hæfterne og var overrasket over, at den bibelske sabbat falder på en lørdag og ikke på en søndag. Han gav tilladelse til, at Joshua kunne tage prøverne på en anden dag.

Prøver hele dagen

Næste dag fortalte skolelederen Joshua, at han kunne tage prøverne den følgende mandag. Joshua takkede mange gange og fortalte det til sine forældre om aftenen.

Næste mandag blev Joshua sat i en tomt klasseværelse og læreren gav ham den første prøve. "Jeg kommer igen om 30 minutter for at give dig den næste prøve," sagde læreren. Læreren låste døren og Joshua sad der alene for at tage prøven. Med undtagelse af en kort pause, hvor Joshua kunne spise lidt, tog han prøver hele dagen. Da han var færdig, mumlede læreren: "Næste gang skal du tage prøverne sammen med de andre elever."

Joshua spurgte læreren: "Hvis prøverne skulle tages på en søndag, ville De så komme for at afholde prøverne?" Læreren sagde, at det ville han ikke. Joshua svarede meget venligt: "Og jeg vil ikke tage nogen prøver på sabbat."

Den eftermiddag var Joshua meget træt, da han kom hjem, men han vidste, at det var gået godt.

Troens test

Skolen afholdt ekstra timer om lørdagen for at forberede eleverne til statens prøve ved slutningen af sjette klasse. Skolelederen advarede Joshua, hvis han ikke kom til disse ekstra timer, hvor man også ville holde nogle ekstra prøver, så ville det være meget svært for ham at klare prøverne ved afslutningen af året. Joshua vidste, at hvis man ikke havde gode resultater på disse ekstra prøver, så kunne skolen forbyde ham til at gå op til afgangsprøverne.

"Jeg har besluttet at være så god en elev som jeg kan blive så at skolen kan give mig lov til at tage disse prøver," forklarede Joshua. "Jeg beder også om, at disse prøver slet ikke skal afholdes på en lørdag."

Når mine klassekammerater spørger mig, hvorfor jeg ikke kommer i skole om sabbatten, siger jeg til dem, at de skal komme i kirke og finde ud af det for dem selv. Nogle er kommet. Fire af mine klassekammerater går med til spejder.

Joshua opmuntrer alle børn til at være flittige i skolen, være ærlig og stå for det, der er sandt. Gud vil vise vejen for dem. Lad os bede for Joshua og andre adventistbørn i Sierra Leone, der har vanskeligheder i deres skoler.

Afslut med bøn.

Hurtige fakta:

- Liberia ligger ved Afrikas vestkyst. Klimaet er varmt med en regntid og en tørketid, og så blæser det meget.
- Indbyggerne stammer fra mange tidligere slaver i Nordamerika. Hovedsproget er engelsk, men de fleste mennesker snakker mindst et af de 30 lokale sprog.
- Liberia er et fattigt land, til dels på grund af langvarige interne krige, som har plaget landet i mere end 20 år. Det har ødelagt uddannelsessystemet og fortrængt folk fra deres landsbyer.

THEODOR, DEN LILLE MISSIONÆR

Han fulgte sit eget råd, fik en ny ven og ledte ham til Jesus.

Theodor er kun 8 år, men han er allerede missionær. Theodor bor i Liberia (lad et barn finde Liberia på et kort eller en globus). Hans far er præst, og det I skal høre i dag, skete, da Theodor boede langt inde i landet.

At få nye venner

Theodors forældre inviterede to teenage drenge til at bo hos dem, så de kunne gå i skole. Nogle gange fik de besøg af deres venner. En af disse venner var en dreng, der hedder Amos. Amos var 17 år og han arbejdede som sikkerhedsvagt på den skole, hvor han læste. Når Amos kom for at besøge sin ven, inviterede Theodors mor ham til at spise sammen med dem. Det sagde Amos altid ja tak til!

En dag gik Theodor ad en forkert gade i byen. De havde ikke boet der så længe, så han var ikke så godt kendt. Theodor kunne ikke finde hjem, men han mødte Amos, og Amos fulgte ham hjem. Selvfølgelig inviterede Theodors mor Amos til at spise sammen med dem, og mens de ventede på maden, hyggede Theodor sig sammen med Amos. Det var på den måde, de blev rigtig gode venner.

En ny storebror

Amos' forældre boede langt væk fra den skole, hvor Amos læste, og Amos savnede sin familie. Så besluttede Theodor at "adoptere" ham som sin storebror. Og Amos følte sig vældig godt tilpas i Theodors familie. "Han er næsten ligesom en bror," sagde Theodor. "Han spiser sammen med os, og jeg leger med ham."

Da Theodor fandt ud af, at Amos ikke gik i kirke, så inviterede han ham med i hans kirke om sabbatten. "Jeg blev så glad, da han sagde, at han ville gå med," siger Theodor. "Han siger, at han godt kan lide det, så jeg har inviteret ham til at gå med os hver sabbat."

Da Amos kom hen til Theodors hus fredag eftermiddag, så havde hele familien travlt med at rydde op, gøre rent og lave mad til næste dag. Amos hjalp tit, når han kom om fredagen. Han vaskede gulvene, han hjalp sine venner med at lave mad, og han vaskede endda tøj! Alle hjalp hinanden, så de kunne blive færdige til sabbatten.

Nogle gange kom Theodor hen til Amos og sagde: "Amos, i morgen er det sabbat. Vi skal i kirke. Vil du gerne med?"

Så holdt Amos op med at vaske gulv. Han lænede sig op af en stol, kikkede ned på sin lille ven og smilede. "Jo, jeg tror godt, jeg kan gå med i kirke i morgen – hvis jeg altså kan få vasket gulvet, før solen går ned." Theodor smilede og lod Amos få fred til at lave sit arbejde.

Theodors plan

Amos kunne ikke gå med familien i kirke hver uge. Nogle weekender skulle han arbejde, og andre gange skulle han en tur hjem for at hente mad fra landsbyen. Da Theodor fandt ud af det, så bad han sin mor om at lave mad til Amos, så han kunne gå i kirke sammen med dem, i stedet for at tage hjem til sin landsby.

"Så begyndte mine forældre at give Amos mad mange gange om ugen, og så behøvede Amos ikke at tage hjem ret tit," sagde Theodor. Det betød, at Amos kunne komme meget mere i kirke, og det var Amos glad for.

Tid til beslutninger

Da kirkens præst oplyste, at der skulle være offentlige møder i byen, inviterede Theodor Amos til møderne. Amos gik med og han kunne godt lide møderne. Theodor spurgte sin ven, om han kunne lide møderne. "Ja," sagde Amos. "Og hvis du ikke inviterer mig med i morgen, så kommer jeg alligevel." Samme aften kom Amos tidligt, fordi han var ivrig efter at gå med til møderne sammen med familien.

Der var møder i tre uger, og Amos kom til dem alle sammen. Han kom til dåbsklassen, som præsten tilbød ved slutningen af møderækken, og Amos blev døbt i en flod i nærheden. Theodor masede sig frem, så han stod tæt ved flodbredden, så han kunne se sin ven blive døbt. "Det var så dejligt, og jeg var så glad," sagde Theodor. "Jeg følte det, som om det var min bror, der blev døbt." Nu er Theodor og Amos brødre i Kristus.

Vær en missionær

"Far siger, jeg er en missionær," siger Theodor. "Det er fordi jeg har inviteret Amos til at komme og høre om Jesus. Du kan også være en missionær," siger Theodor. "Du skal bare fortælle dine venner om Guds kærlighed og invitere dem med i kirke. Det er ikke svært. Du skal bare blive venner med dem, og så kan du invitere dem med. Det er let. Du skulle prøve det med det samme."

Det lyder som en vældig god ide, piger og drenge. Kom, lad os finde nye venner til Jesus i denne uge. Når du giver din kollekt i dag, så hjælper du nogen, der bor meget langt herfra, så de kan lære om Jesus kærlighed til dem. Sådan kan man også være missionær.

Hurtige fakta:

- Senegal er det land, der ligger længst mod vest i Afrika. Dakar er hovedstad og den største by. Dakar ligger ud til Atlanterhavet.
- Klimaet i Senegal er meget varmt, og man har en regntid og en tørketid.
- Elefanter, løver, geparder og antiloper bor i den østlige halvdel af landet. Her bor der ikke ret mange mennesker.
- Fransk er det officielle sprog i landet, men næsten alle taler mindst et lokalt afrikansk sprog.
- 94 % af befolkningen er muslimer, de sidste 6 procent er kristne eller hører til en gammel afrikansk tro.

JEAN PAULS GLÆDE

Denne historie kommer fra Senegal, der ligger ved Afrikas vestkyst. (Lad et barn finde det på et kort eller en globus). John Paul bor i Dakar, der er hovedstad og den største by i Senegal.

Jean Paul er bedrøvet

Jean Paul var alene og meget ked af det. Han ville gerne have venner, men de andre børn undgik ham, eller lod som om de ikke så ham. Frikvartererne var de værste for Jean Paul. Børnene spillede tit fodbold, som han elskede at spille, men de spurgte aldrig, om han ville spille med. Forstår du, Jean Paul var syg, han havde en sygdom, der hedder polio, børnelammelse, og hans ben var syge, han kunne ikke gå. Han skal bruge en rullestol for at komme omkring.

Jean Pauls forældre var også bekymrede. Skolen, som Jean Paul gik i, var ikke god for Jean Paul. "Vi har trappetrin, og jeres søn kan jo ikke gå," sagde skoleinspektøren.

Jean Pauls far og mor besøgte mange skoler i byen, men skolelederne rystede på hovedet, de kunne ikke hjælpe Jean Paul.

Find en skole

Så var der en, der foreslog en lille adventistiskole i byen. Måske kunne Jean Paul gå i skole der. Hans forældre kørte hen til skolen. Den var ikke så pæn, som nogle af de andre skoler, de havde set, men skolelederen bød dem velkommen og viste dem rundt i den lille skole med 3 klasseværelser.

Da Jean Pauls forældre kom tilbage til skolelederens kontor kikkede de på hinanden og sagde: "Vores søn er godt begavet, han er dygtig, men han kan ikke gå. Han har børnelammelse, og han bruger rullestol." Forældrene ventede på at skolelederen skulle afvise dem, men skolelederen smilede og sagde: "Har I lyst til at hente jeres søn, så han kan møde de andre børn? Jeg er sikker på, at Jean Paul vil blive glad for at gå i skole her."

Mandag morgen kørte Jean Pauls forældre ham til den lille adventistiskole. Jean Paul kørte i sin rullestol, og hans forældre skubbede ham hen til skolen.

Skolelederen mødte familien og gik sammen med Jean Paul og præsenterede ham for de andre børn. Børnene hilste på ham og læreren viste ham, hvor han skulle ha sin plads. "Velkommen!" sagde børnene.

Et sted at høre til

Da det blev frikvarter skyndte børnene sig hen til døren. Jean Paul drejede sin rullestol hen mod døren og så, at en af drengene havde lagt et stykke træ i den åbne dør, så Jean Paul kunne rulle ud på legepladsen. Børnene skulle lige til at begynde at spille fodbold, og Jean Paul holdt sig tilbage.

Læreren kom hen til Jean Paul og spurgte: "Kan du godt lide at spille fodbold?"

"Ja," sagde Jean Paul. "Jeg spiller målmand."

"Lucas! Omar!" råbte læreren. Omar skyndte sig hen til læreren. "Jean Paul siger, at han kan spille målmand," sagde læreren. "Tror I, at jeres hold kan bruge en målmand?"

Omar så, at læreren smilede, og han sagde: "Selvfølgelig!" Omar skubbede Jean Pauls rullestol tæt hen til målstolperne, og Jean Paul lod sig glide ned på jorden. Han kunne ikke gå, men han kunne sandelig bevæge sig hurtigt! Kampen begyndte og Jean Paul fangede mange gange bolden, eller han svingede med kroppen, så bolden ikke kunne komme i mål.

Fra den dag af har Jean Paul været på holdet som målmand i adventistskolen i Dakar. "Jeg er så glad for at gå på denne skole," siger Jean Paul. "Børnene her er venlige imod mig. Jeg leger med dem, og jeg er en del af klassen og gruppen."

En mission i Dakar

Kun få af børnene i Jean Pauls skole kommer fra adventisthjem. De fleste er muslimer, for Senegal er et muslimsk land. Men i skolen lærer børnene at tjene Gud og at respektere hinanden.

Vores kollekt den 13. sabbat, vil hjælpe med at bygge flere klasseværelser i den lille adventistskole. Og børnenes kollekt vil hjælpe med at købe bøger, så skolen kan få et lille bibliotek, så alle børnene kan læse mere om Gud.

Hurtige fakta:

- Benin er et lille land, der ligger ved den sydøstlige kyst i Vestafrika.
- Det officielle sprog i Benin er fransk, men næsten alle taler også et lokalt sprog.
- Omkring halvdelen af indbyggerne i Benin kan hverken læse eller skrive. Der er flere drenge, der går i skole, end piger.
- De 3 mest almindelige religioner i Benin, er: Kristendommen, de fleste er katolikker, Islam og Voodoo, som er en religion, der tilbeder ånder. Men de mennesker, der siger, de er kristne eller muslimer, praktiserer også voodoo.

BASILES OPDAGELSE

"Far, kom med og hør på den dejlige musik! Det lyder så smukt!"

Basile bor i Benin sammen med sin store familie. (Lad et barn finde landet på et kort eller en globus). Papa tror på voodoo, det er en form for hekseri eller trolddom, som er meget populær i Benin og de lande, der grænser op til Benin. Far har voodoo guder inde i huset, for at beskytte familien mod de onde ånder, som vil skade dem. Papa tilbeder mange forskellige guder, dem der har magt over vandet, tordenen, slanger, træer, djævelen, de døde og mange andre. I Papas bageri skændtes de ansatte tit om, hvilken af deres hellige genstande, der bedst kunne beskytte imod ånderne.

Dejlig musik

En dag, da Basile gik en tur, så hørte han musik og standsede for at lytte. Det lød meget smukt! Basile vendte om og løb hjem. "Far! Far! Skynd dig at komme med. Du skal høre den smukke musik, som jeg kan høre ude på vejen!" Far havde travlt, men han lagde sit værktøj fra sig og gik med Basile ud på vejen.

Papa og Basile kunne høre musikken, før de kunne se koret. De stod og lyttede, indtil sangen stoppede. De så to mænd, der gik op i en stor balje med vand. En af mændene rakte armen i vejret og sagde nogle ord. Så skubbede han den anden mand ned under vandet! Før Papa kunne nå at reagere, så løftede den første mand den anden mand op af vandet, og gav ham et stort klem! Basile og hans far havde aldrig før set sådan en ceremoni og de troede det var en mærkelig voodoo ceremoni. De vendte sig for at gå væk, da koret sang endnu en sang.

Der kom en mand hen til papa, og inviterede ham til at komme igen næste søndag. Papa sagde tak til manden og vendte sig om for at gå hjem. "Papa," sagde Basile "må jeg godt komme igen næste søndag, så jeg kan høre musikken? De sang så smukt!" "Ja, søn! Du må gerne gå derhen igen. Du må bare ikke lade nogen putte dig i vandet."

Basile lærer om Jesus

Basile kom til mødet næste søndag. Han syntes det var dejligt at høre den smukke musik, og han kunne lide historierne om Jesus. Han gik til møderne uge efter uge, og når han kom hjem, fortalte han sin familie, hvad han havde lært. Han inviterede sin familie med til møder-

ne og hans mor og hans søstre blev så glade, for det de lærte. Da præsten spurgte dem, om de havde lyst til at komme i kirken om sabbatten, sagde de glade "ja". Nu går Basile i kirke hver sabbat sammen med sin mor og sine søstre.

En dag kom Basile hjem fra kirke med et meget alvorligt udtryk i ansigtet. "Papa," sagde han, "præsten siger, at vores hellige voodoo genstande ikke har nogen magt i dem selv. Han siger, at magten kommer fra djævelen, og djævelen er ikke stærkere end Jesus, Guds søn. Hvis det er sandt, så burde vi tilbede Jesus og ikke vores hellige genstande."

Basiles ældste bror kunne ikke lide, at familien vendte sig fra voodoo guderne. Han ville vise sin familie, at de kristne ikke ved alt. Han besluttede, at han ville latterliggøre præsten ved at stille ham nogle spørgsmål, som han ikke kunne besvare. Så næste sabbat, gik Basiles bror med i kirke. Da gudstjenesten var forbi, stillede han præsten mange spørgsmål. Præsten svarede på spørgsmålene ved at sige skriftsteder fra Bibelen.

Da der var gået et stykke tid, så gik Basiles bror med i kirke, for at lytte til det præsten sagde – ikke for at stille ham vanskelige spørgsmål. Da de havde lært noget mere, blev både Basiles mor, hans søstre og hans bror medlemmer af Adventistkirken, fordi de modtog Jesus som deres frelser.

Papa var ikke meget for det, men han gik dog med til at smide alle sine afguder ud. Også far forstod, efter lang tid, at Jesus er vores frelser. Men far kunne ikke blive døbt, for han havde 2 koner.

Så blev en af Basiles tanter syg. Hendes familie betalte voodoo præsten, så han kunne fjerne de onde ånder, der gjorde hende syg, men hun fik det ikke bedre. Selv moderne medicin kunne ikke gøre hende rask. Til sidst bad hun Papa om at bede for hende. Papa bad Gud om at gøre hans søster rask. Gud besvarede hans bøn, og Basiles tante blev helbredt.

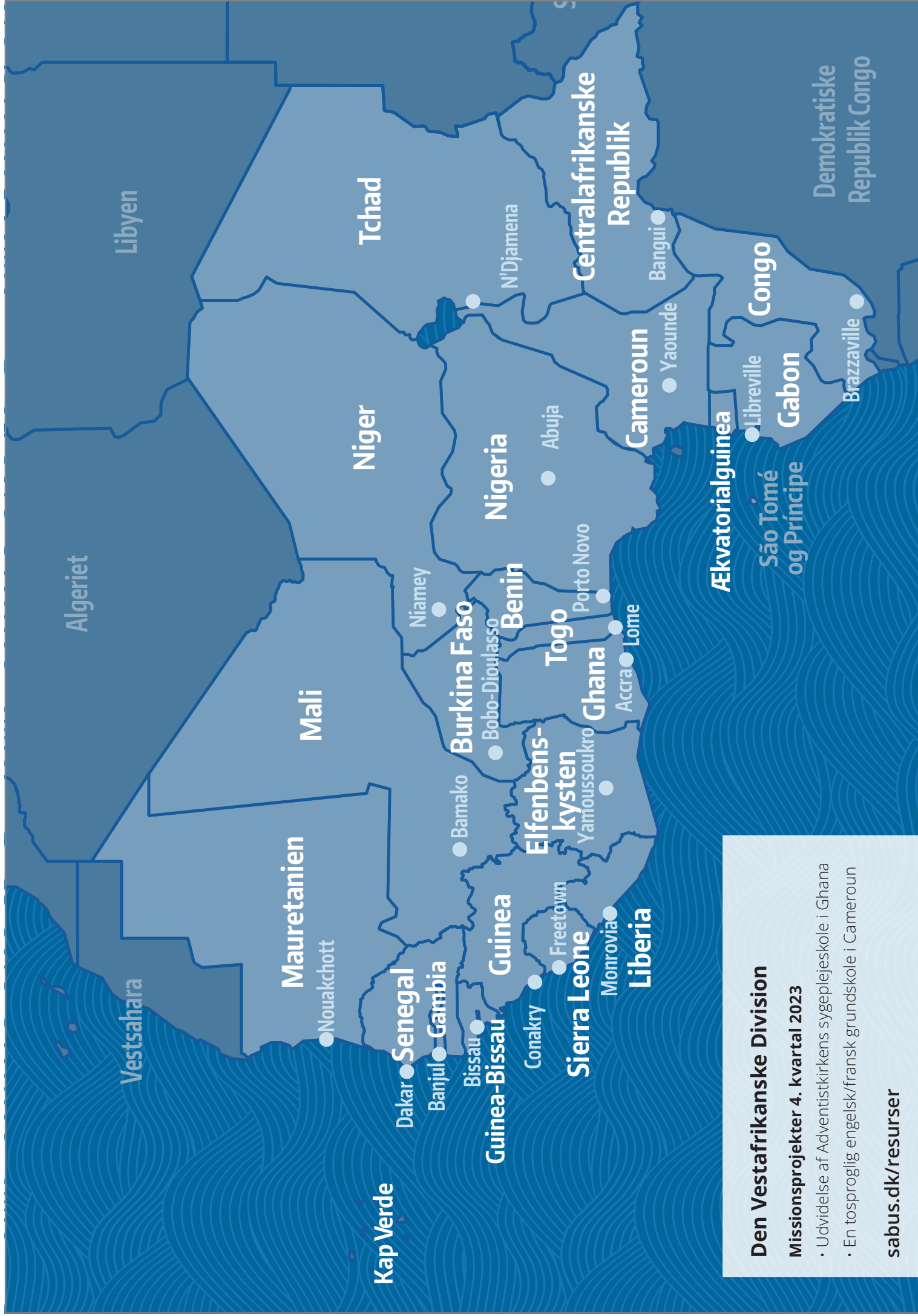
Flere andre af Papas familie forstod, at Papas Gud havde mere kraft, end voodoo guderne, som de tilbad. Basiles tante begyndte at gå i kirke, og hun blev døbt, sammen med to af hendes børn.

Da Papas kone nummer to, forlod ham og gik tilbage til sin landsby, kunne Papa blive døbt. Nu er hele familien sammen om at tilbede Jesus, fordi Basile lærte Jesus at kende, og fortalte sin familie om Guds kærlighed.

Når vi giver vores kollekt, så hjælper vi mennesker, der bor langt herfra, så de kan lære Jesus at kende. Lad os være trofaste, så vi giver en god kollekt hver sabbat.

Afslut med bøn.

Den Vestafrikanske Division

Missionsprojekter 4. kvartal 2023

- Udvildelse af Adventistkirkens sygeplejeskole i Ghana
- En tosprnglig engelsk/fransk grundskole i Cameroun

sabus.dk/resurser